

Något NYTT i GÖTEBORG

MIDNATTSROPET

ROCK

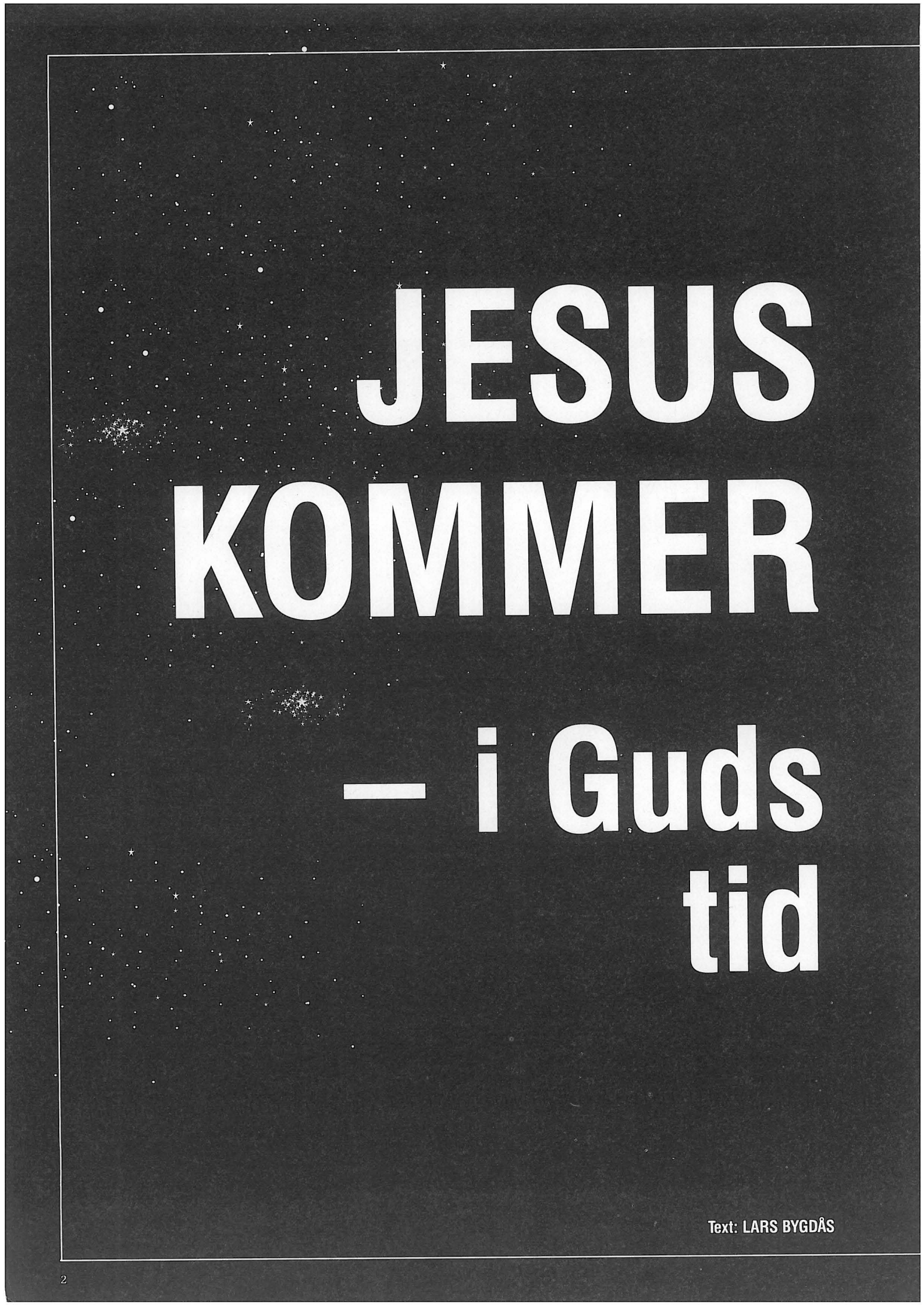
Kan en kristen
vara **HEAVY** –
METAL freak?

Kristen SHOW – BIZ

Edin-Ådahl
och Laila Dahl:
– **Den
kristna
stämpeln
hindrar
vår karriär!**

**JESUS
KOMMER**

**— i Guds
tid**

Text: LARS BYGDÅS

Bibeln är Guds Ord och information till oss människor. Det är en historisk bok som lästs och studerats sedan urminnes tider. Men det är också boken om framtiden. I högsta grad aktuell just idag.

Bibelns absolut viktigaste ämne är försoningen mellan Gud och människan. (Relationen mellan dig och Skaparen.)

Praktiskt taget varje kapitel i Bibeln pekar på detta, hur Gud försonade hela världen med sig själv genom Jesu död på korset. Detta var Jesu första inträde i världen.

Det näst största ämnet i Bibeln talar om Jesu *andra* inträde i världen. Det är en oerhörd händelse som kommer att ha den största betydelse för oss som enskilda individer. Men även för hela världen och den politiska utvecklingen.

Du förstår, Guds Ord för oss inte in i en dimmig eller "tidlös" halv-värld som så många av tidens olika frälsningsläror. Bibeln är raka motsatsen. Den för oss in i ett uppvaknande inför det absoluta och verkliga. Den visar oss sanningen om oss själva, vår omgivning och hela kosmos. Och det är ju ett nödvändigt uppvaknande. För hur vi än bär oss åt drabbas vi ju alltid förr eller senare av verkligheten.

□□□

Bibeln är verkligen sann och realistisk. Visste du förresten att den är uppbyggd på siffror? Den talar om årtal, tider och stunder och om olika utvecklingsstadier och mognadsgrader. Man kan läsa om hur människor, system eller nationer mognar fram till dom eller frälsning.

Man kan alltså tala om den gudomliga matematiken. Och vi kan vara helt säkra på att ingenting av betydelse sker utan att en viss *bestämd* tid gått till ända. Detta gäller i högsta grad alla de händelser som har att göra med Jesus, Guds son.

Den bibliska matematiken är givetvis inga lätta saker att handskas med. Jesus säger det själv i sitt avskedstal till dem som fått ansvaret att föra budskapet vidare. Han talar om en hjälpare – en tolk. Han säger att han skall sända en Hjälpare – en uttolkare – som skall

vara med i studiet och förklara och uppenbara.

Skall du komma rätt måste du alltså studera Bibeln tillsammans med den helige Ande. Då får du tag i *helheten*. Du får en sann och positiv livssyn och upptäcker att Gud har *allt* under kontroll.

Jesus talade i bilder och liknelser. Och en av de mest använda liknelserna är den om sådd och skörd. Han talade om lantarbetaren som bearbetar jorden, sår ut säden och som sedan väntar och väntar på det tillfälle då växten är mogen, för att i exakt rätt tillfälle gå ut och skörda.

□□□

Så talar även Bibeln om världen om utvecklingen i världen i samband med Jesu andra tillkommelse. Olika företeelser som mognar fram till skörd och dom. Ett av de ting som skall mogna färdigt är ondskan, våldet som en makt i vår värld.

Det är ju den fråga man som kristen mest ställs inför: – Hur kan en kärleksfull Gud tillåta allt lidande och all ondska i världen? Men Gud är inte en kärlekslös Gud. Och han är heller inte en laglös Gud. Det är ett absolut och oåterkalleligt faktum.

Det är ett absolut och bergfast domslut, detta att ondskan måste, även den, mogna fram till skörd och förintelse.

Eller som en mycket känd bibellärare sagt: Himlen väntar inte på att världen skall bli god nog för att sända Jesus åter till jorden – utan den skall bli ond nog.

Och vi hoppas att den tiden enligt den bibliska matematiken, skall vara mycket kort.

Men då inställer sig ju den oerhört viktiga frågan för dig och mig som individer; på vilken sida står vi när Herren slår ondskan. Allt mognar fram till dom. Och Gud kommer att döma all orättvisa, alla lögnen och allt förtryck.

□□□

Den dagen blir det svårt att skylla ifrån sig. Vi står antingen här eller där. Antingen tillhör vi det ena maktblocket eller också det andra. Och det spelar ingen roll om vi blivit lurade, påverkade, förförda eller släpade över på fel sida – när

Herren Gud slår det onda finns det bara *ett* sätt att undkomma och det är att vara i skydd av Jesu blod. Att vara frälst betyder egentligen att vara räddad. Räddad undan vredesdomen.

Det står nämligen i Bibeln att Herren skall borttrycka en blodtvagskara innan domen går över jorden. Gud har nämligen en gång för tvåtusen år sedan gjort upp med synden och förförelsen, genom att låta sin egen Son bära allt upp på korset. Gud förintade ondskan i Jesu död.

Jesus står där mitt i människosläktet. Mitt emellan den nya och den gamla världen. Han föddes exakt i rätt tid, år 0. Han dog både för de synder som gjorts, och de som skulle komma att göras, för att alla människor skulle ha en chans till räddning. Det är detta som är Guds kärlek genom Jesus Kristus.

□□□

Du och jag som upplever år 1991 ser ju att ondskan i världen knappast kan bli värre. Ja, man kan tala om en slags civilisationens kollaps. Världen vrider sig som i födslovåldor. Och vi hoppas och vi beder: Kom Herre och håll dom. Men just i denna dramatik är det till sist viktigt att utfärda en varning: Lyssna inte på de falska profeterna!!! Bibeln säger nämligen att satan i den sista tiden skall framträda i ljusets skepnad. Han skall tala om fred och frihet utan dom och uppgörelse, framför allt kommer han att förlöjliga och bortförklara uppräckelsen av de blodtvagna.

Han skall tala till präster, politiker, miljökämpar och predikanter. Han skall tala i TV, på torget, i Betel eller i FN. Han skall tala om en bättre värld. En gränslös värld och en ny världsordning som kommer med frihet från lagar och förbud.

Vi lever exakt mitt i denna förförliska propaganda. Vi ser hur kyrkofurstar och makthavare, med blodiga händer gör sina utspel för att förföra folket. Käre vän, lyssna inte på de falska profeterna. Vad de än heter eller kallar sig. Träng fram i Guds Ord med den helige Andes hjälp och ljus och du skall se att visst är freden nära, visst är friheten nära, men allt måste ske i Guds tid. Och det blir aldrig någon fred utan Fridsfursten. ■

ARNE
IMSEN

Jesusbilden är verkligen inte entydig, inte ens bland de kristna. Det verkar som de kristna träter om vem Jesus egentligen är. Det förefaller inte helt klart om Jesus verkligen är Guds son, sann Gud och sann människa.

Jag vill inte påstå att man ändrat sig särskilt mycket i den skrivna trosbekännelsen, men den har inte någon större praktisk betydelse för trosbekännarna. De har benägenhet att måla en Jesus med munnen och en annan Jesusgestalt med liv och gärning.

Fädernas Jesus formade fädernas liv och åstadkom oerhörda resultat som deras egen historia bär vittnesbörd om. Vad innebär det för vår tid med avseende på vår uppgift?

Det har kommit in så mycket i förkunnelsen som är helt väsensfrämmande för vad Bibeln lär. Budskapet blir en metod att hjälpa människorna till ett, om möjligt, drägligare liv, mindre ångest, mindre skuld känsla och en mer positiv syn på tiden, livet, världen och framtiden. Det är ju helt uppenbart att rötterna till det budskapet inte finns i Nya Testamentet och det är allvarligt. Man kan hitta rötterna hos Rousseau, Kant, hos Engels, Marx, Freud, Darwin och ytterligare några som har lanserat olika filosofiska system inom olika områden.

Vi behöver en Frälsare

Vi möter en avkristnad religiositet i kristendomens namn där det inte är så klart vem Jesus egentligen var och är. Det är naturligtvis oerhört oroväckande då det andedöpta folket ger tydliga tecken på vankelmod och bristande övertygelse. Det är svårt att över huvudtaget hitta vägen till korset i den förkunnelse som i allt större utsträckning går ut ifrån predikstolarna.

De flesta medger att det har skett stora förändringar men man menar, att det är utveckling och progressivt tänkande. Det är att gestalta Jesus Kristus på ett fullödigare sätt än det fäderna har gjort i väckelserörelserna.

Detta måste uppfattas som förakt för det egna ursprunget, som var puritanism, pietism eller försakelserreligiositet. Dessa ting använder man nu som skällsord, för att riktigt håna den kristendom som var en maktfaktor i ett tidigare samhälle.

Dess representanter var inte hånade att kämpa för politiska taburetter i de olika rådsförsamlingarna lokalt, regionalt eller på riksplan. De var genom sin närvaro, sitt sätt att tala, leva och verka ett salt och de utövade ett enormt samhällsinflytande. Jag vill faktiskt hävda att de lyckades med det mycket, mycket bättre än vad den nuvarande kristenheten tycks göra med sina statssubventioner och sina oerhörda talanger, sin proffessionalism och sitt artisteri.

Jag hoppas att vi börjar fundera på i vad mån var och en personligen kan ställas till ansvar. Det här har med ett förvärldsligande att göra, som i större eller mindre utsträckning har bejakats av var och en.

Den sociala gemenskapen betyder enormt mycket i föreningslivet och alternativen är många och utbudet stort. Men om nu vår kristna tro inte förmår höja sig över den nivån, då frågar man sig om det överhuvudtaget är meningsfullt att gå ut med budskapet.

Det är nästan bortglömt det som

egentligen är kärnan i det kristna budskapet. Istället ägnar man sig åt den yttre fasaden.

Evangelium är provokativt till sitt väsen. Vi måste på ett eller annat sätt väckas så grundligt att vi upptäcker andra värden än de som finns i tidens raffinerade religiösa utbud. Evangelium är helt unikt. Det är inte både/och, utan antingen/eller. Bibeln talar ofta om ljum kristendom, som inte bara är anstötlig, utan direkt förkastlig.

I dag är man rädd för fanatism och sektarism. Ljumhet kallar man tolerans och vidsynhet. Frälsningen är bra, menar man, för den ger positiva värden, även i ett opånyttfött tillstånd. Den sanerar social misär och den kan exempelvis hjälpa människor som är beroende av droger och återföra dem till ett socialt, etablerat mönster.

Samhället får mindre kostnader, mindre irritationer och mindre svårigheter. Det är trots dess kvaliteter inte kristendom.

Kristendom är personlighetens förvandling genom ett gudomligt ingripande, ett under. Det är inte bara de som är under alkohol och andra manier, som behöver frälsas. Alla behöver frälsas.

En radikal frälsning, betingad av en djup personlig omvändelse, är angelägen. Kommer man inte fram till detta, då går man förlorad, säger Bibeln.

Det spelar ingen roll vilken position människan lyckats armbåga sig fram till, eller tilldelats utav andra, vilken nivå hon lever på, eller vad hon har skaffat sig för personliga meriter.

Det är frågan om någonting helt annat, men vi är redo att applådera kristendomens andrahandsverkningar.

Där man saknar förmåga att inse sin egen situation, lever man farligast.

fortsättning sidan 27

*Profetisk
förutsägelse
redan 1985:*

OLJEFÄLTEN SKALL BRINNA

■■■ För flera år sedan förutsade profeten och New-Yorkpas-torn David Wilkerson den kris som just utspelats i Mellanöstern. Sex år innan Saddam Hussein bombade Kuwaits oljekällor sade Wilkerson i boken "Stöt i basunen":

"Innan den verkliga förintelsen inträffar kommer mindre förödelser att äga rum. Oljefälten i mellannöstern kommer att brinna och röken kommer att stiga dag och natt mot himlen som en varning för det som komma skall. Man kommer att bomba oljefälten, hamnarna och oljetankrar. Panik kommer att utbryta bland alla oljeproducenter och redare och i alla länder som är beroende av olja.

Men Wilkerson profeterade även om den sårbara världsekonomin:

"Amerika kommer att stå inför en tid av masshysteri när banker slår igen, finansinstitut går omkull och vårt ekonomiska system inte längre går att styra.

Du kan gärna fnysa åt det här, men den fruktan som vi har undanträngt för en fullständig kollaps, kommer snart att vara en tragisk verklighet. Vår ömtåliga välfärd kommer att spricka och snart inser även de mest "optimistiska" att en fullständig kollaps inte går att förhindra.

Men Wilkerson talar även om en räddad skara. Om de som i tid lyssnade och tog lärdom av profeternas varningsrop:

"Gud räddade inte de tre hebreerna från elden – Han räddade dem i elden. Kristus gick med dem i elden och fastän de återvände till förödelsen, så kommer vi att förhärligas. En förintelse är inte farsansfull för dem som har vita kläder!"

Text: PER ARNE IMSEN

EUROPAS NYA GESTAPO

Nu kommer den gemensamma europeiska säkerhetspolis. TREVI är namnet och det står för Terrorism, Radikalism, Extremism, Våld, Internationellt. Ambitionen är att skapa en överstatlig fruktad polisstyrka.

Gränskontrollerna försvinner i Europa och alla prisar den nya friheten. Men just gränskontrollernas försvinnande är det stora argumentet för denna supereffektiva poliskår. Den får tillgång till ett nytt europeiskt dataregister över kända terrorister, men även medborgare som på något sätt visat sig ha radikala eller extremistiska åsikter.

En intensiv planering och förberedelse för det nya systemets effektivisering pågår för fullt, men tystlåtenheten är total. Arbetet tycks vara mycket hemlighetsfullt.

Den svenske rikspolischefen Björn Eriksson förklarar det med: – Arbetet i TREVI handlar om kontroll, och den stora europeiska diskussionen har ju handlat om frigörelse. Eftersom man koncentrerat sig på de positiva delarna av förändringen i EG, har diskussionen kring de negativa konsekvenserna varit låg hittills.

Svenskar som deltar i planeringsarbetet är bl a Anna-Greta Leijon, Sten Heckscher, civilminister K Å Johansson och Jan Öhlander från UD.

Hur kommer man då att definiera begrepp som terrorism, radikalism och extremism? Vilka kommer att i det nya stora europeiska dataregistret SIS (Schanen Information System) bli stämplade som samhällsfarliga?

Olof Egerstedt på civildepartementet medger att detta är ett problem: – Ja, vi har själva frågat oss vem som sätter gränserna. Och vi har inget svar på det, säger han.

Dessutom kommer det här systemet att komma i konflikt med de nationella lagar som skyddar medborgarnas integritet och säkerhet mot statens övermakt i det moderna datasamhället.

Det kommer även att slutgiltigt bygga upp muren runt Europa. Det införs en ny gemensam och striktare gränskontroll som gör det svårare för flyktingar från tredje världen att söka en fristad i Europa. Men även andra grupper hamnar i riskzonen.

De 'radikala' och 'extremistiska' kristna som likt apostlarna vågar hävda "Vi måste lyda Gud mer än människor", kommer att jagas och förföljas från stad till stad i Europa. Jakten kommer att motiveras utifrån motivet terroristbekämpning och narkotikajakt. Det är massmedialt gångbart.

Martyrernas blod kommer åter att flyta på Europas jord. Det 'övermåttan förskräckliga vilddjuret', i Danielsboken har återuppstått. Ytan talar om frihet och frigörelse, men under glasyren är det samma gamla vilddjur.

Grymheterna i det återuppståndna Romarriket kommer att vida överträffa dess första period. Den nya 'friheten' kommer att kräva ett diktatoriskt styre. Allt för den goda saken.

Och snart kommer den karismatiske föhrern som kan övertyga det böljande folkhavet att diktatur och total övervakning är den högsta form av frihet. Han förmår alla att låta giva sig ett märke på handen eller på pannan.

Det kompakta mörkret är totalt, när lögnen blivit sanning och sanningen lögn.

Europa, Europa, din dröm om frihet kommer att krossas av en järnhård diktatur världen aldrig tidigare skådat.

Ett Europa utan gränser..... för ondska och despotism.

UPPLEV PINGSTEN

Den helige Ande är en gåva till dig

Text:
**ULLA
NÄSHOLM**

□□□ "Jag tror på den helige Ande..."

Så börjar den tredje trosartikeln, som läses i kyrkan varje söndag. Utan att riktigt förstå innebörden använder man sig av en bekännelse som för de flesta inte rymmer annat än en livlös tradition, en bit ceremoni.

Men den helige Ande är personlig, given till vår hjälp, för att ge kraft i vårt gudsliv. Det är ingenting som tillhör det förflutna, något som vi inte behöver nu. Tvärtom, idag behöver vi Anden i större utsträckning för att fungera som Gud vill.

Dopet i den helige Ande, är till för alla. "Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar härfter skolen I bliva döpta i helig Ande." (Apg. 1:5) Det är porten in i ett helt nytt förhållande med Gud. Ordet, som är inspirerat av den helige Ande, blir levande, spännande och intressant. För att kunna förstå bibeln rätt måste vi vara beroende av Anden och inte lita alltför mycket på vårt förnuft. "Vid den tiden talade Jesus och sade: Jag prisar dig Fader, du himmelens och jordens herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de enfaldiga." (Matt. 11:25)

ANDENS GÅVA

Anden är en gåva, ett löfte till dem som gör bättring och låter döpa sig. Ett förskott av den tillkommande världen, som ges till oss i den tidsålder som genom Jesus brutit in i denna av synd förgiftade värld.

Anden ger kännedom om synd, avslöjar och dömer, men skapar också kännedom om Jesus. Gör nåden tillgänglig.

Gud utför sitt frälsande verk i en människa genom Anden. Han är skaparen av allt liv, fysiskt och andligt. Han är Gud, verksam i världen. Jesu gärning fortsätter genom Anden, som fullföljer Jesu verk på den grund han

lagt. Försoningens grund till människans frälsning. "Det är Anden som gör levande, köttet är till intet gagneligt. de ord som jag har talat till der äro Ande och äro liv." (Joh. 6:63)

Anden gör tron levande, skapar kontakt med Jesus. Vi förs ut ur syndens slavtjänst in i barnskapets befrielse. Anden är källan och drivkraften till det kristna livet. "Ty alla de som drivas av Guds Ande de äro Guds barn." (Rom. 8:14)

Kraft i vårt andliga liv skapas genom Anden, kraft i den nya födelsen, som är vägen in i Guds rike. (Joh. 3:1) Vi ska gestalta Kristus, leva rikt i gemenskap med honom.

UNDFÅ KRAFT

Liksom lemmarna i en kropp har olika funktioner, så har vi fått olika gåvor, för att församlingen ska byggas upp. "Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och sedan intill jordens ända." (Apg. 1:8) Vi har fått kraft för att tjäna Jesus, följa honom, inte för att njuta eller på något sätt förverkliga oss själva.

Anden ska ha herravälde i våra liv, så att synden övervinnes. Det kallas helgelse och är den helige Andes verk i våra hjärtan. Livet formas i likhet med Jesus. Han kommer till oss genom Anden för att bo i våra hjärtan. "I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder; och jag har bestämt om eder, att I skolen gå åstad och bära frukt, sådan frukt, som bliver bestående, på det att Fadern må giva eder, vadhelst I bedjen honom om i mitt namn. Ja, det bjuder jag eder, att I skolen älska varandra.

Om världen hatar eder, så betänken, att hon har hatat mig förr än eder.

När den inneboende Anden får full kontroll över oss, när vi tvingas erkänna vår hopplöshet och uppger hopper om att någonsin nå fram till något vi kan berätta oss av. Då, först då, kan vi uppleva Andens kraft. Vår fördärvade natur kan aldrig bära Andens kraft. Vi kan aldrig nå dit genom egna ansträngningar. Det finns bara ett sätt. Vi får se på Jesus för att se hur vi skulle vara, sedan låta den helige Ande uppfylla oss för att han må göra oss sådana som vi borde vara. □

Pingst bön

Kom, pingstens Ande
- du som tände i dina

trogna i fordom tid En helig eld
och ut den sände med hjältemod
till helig strid - O, kom och giv
Din svaga hop ett apostoliskt
andebop! -

Sänd Ordet ut med stora skaror
att tjänare med heligt mod,
som icke frukta några faror
men villigt offra liv och blod
och icke gå för gods och gull,
men tjäna blott för Kristi skull-

Besök den gamla kristenheten
där mången går så trög och ljum
- i mänskofunderna förveten
men om det helga korset stum.
Kom, våra hjärtan helt intag,
påskynda så Din segerdag. -

Sång från 1600-talets pietistiska
väckelse.

Torbjörn blev andedöpt i en park i Göteborg: –Jag talade i tungor och dansade runt fontänen!

Vittnesbördet är hämtat från ett program i Radio Maranata.

Torbjörn Lundkvist är 16 år. Han blev frälst för två år sedan. Han berättar med verklig inlevelse om sin speciella frälsningsupplevelse.

–Jag var ute i skogen och så hörde jag hur Gud talade till mig. Jag visste inte då att det var Gud som talade, men han visade mig på mitt liv, att jag levde fel.

Men jag kontaktade en kompis, som jag visste var kristen, och frågade hur man bar sig åt för att bli frälst. Efter det att han berättat hur man blir frälst och varför det var så viktigt att bli frälst, gick jag hem till mitt rum. När jag lagt mig i sängen, började jag bedja. Sen somnade jag och började drömma. Jag drömde om en sötlimpa och den var "görläcker". Men istället för att kasta mig på den, så bad jag bordsbön. Gode Gud välsigna maten, amen. Så vaknade jag av att jag bad bordsbönen i sömnen.

Jag tittade på klockan och den var sex på morgonen. Då tänkte jag, vad kan det här vara? Men så tänkte jag, jag måste ha blivit frälst.

Sen på dagen gick jag och berättade i skolan att jag blivit frälst. Det blev blandade reaktioner. Det blev inga hätska reaktioner då, men det har det blivit på senare tid. Men det beror på att jag har sagt till dem att de också

måste bli frälsta.

När jag blev frälst, hade jag väldigt liten kunskap om vad som stod i bibeln. Men jag hade hört att man inte behöver vara i någon speciell lokal eller i något kristet sammanhang, när man ber till Jesus om att få bli frälst. Sen läste jag i bibeln i apostlagärningarna 2 om tungotal.

Tala i tungor

Jag hade hört Tore, en kompis, tala i tungor. Jag visste inte vad det var, tyckte det verkade konstigt. Så var vi ute och evangeliserade tillsammans på stan, men jag kände mig lite svag. Då bad Tore för mig och frågade, om jag ville bli andedöpt. När de sedan bad för mig så började jag tala i tungor. Det var helt obeskrivligt! Jag kände sån glädje.

Det var inte sån glädje man får när man dricker sig full, det var en verklig glädje. Och jag sa då: Jag känner mig så glad, så jag kan knappast stå på benen. Då sa Tore: –Ja, men dansa då, så jag började dansa och tala i tungor. Det var i en park mitt i Göteborg, som jag blev andedöpt. Så jag började dansa runt fontänen och tala i tungor.

Så plötsligt var det en lärare från

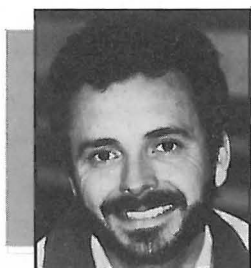
TORBJÖRN LUNDKVIST Göteborg

min skola som råkade gå förbi bakom mig. Då jag fick syn på henne sa jag till henne: –Herren gav mig just tungotalet. Och folk trodde jag var helt galen.

Funderingar om dopet

Men jag var ännu inte döpt och det var i statskyrkan som jag hade haft min hemvist, under den första tiden. Och jag fick många funderingar kring dopet. Jag frågade Tore och han läste vad som stod i bibeln. Men sen gick jag till församlingsassistenten i statskyrkan som sa någonting helt annat. Jag visste inte vad jag skulle tro. Jag blev helt förvirrad. Men då sa Tore: –Fråga Gud och pröva i bibeln. Och det gjorde jag. Jag frågade Gud och då fann jag att jag måste gå och döpa mig. Och dopet var verkligen en stor välsignelse!

Rickard Löwestedt, Göteborg

Jesus har SVARET!

Det är mycket information som du ständigt bombarderas av i dagens samhälle. Det är många som försöker nå just dig med sitt budskap. Men hur många har något vettigt att säga och hur många kan hålla det de lovar....?

"Den som tror på Honom, han skall inte förgås, utan ha evigt liv."

Vem i hela världen är den som kan ge ett sådant löfte? Den som lovar detta är Jesus Kristus, Guds Son. Han säger vidare:

"Jesus är vägen, sanningen och livet."

Har det funnits någon förutom Jesus som vågat uttala dessa ord och stå för det han sagt?

Efter nästan tvåtusen år går detta meddelande fortfarande ut: Jesus kallar dig till frälsning!

Vill du ta tillvara denna kallelse eller kastar du bort den, kanske för sista gången i ditt liv? Vill du fortsätta att lyssna på alla lögnar och sagor eller vill du hörsamma Han som har svaret?

Jesus vill komma in i ditt liv med förlåtelse, barmhärtighet och kärlek. Han vill ge dig en verlig mening med livet. Men du måste öppna ditt hjärta för Honom.

Tiden rinner snart ut. Sök Jesus medan du har chansen. Han är den ende som kan hjälpa dig och ge dig en framtid. Ända in i evigheten!

GEMENSAMT MÖTE för JUDAR, MUSLIMER och KRISTNA

Per Arne Imsen intervjuar
pastor SIGFRID DEMINGER
Betlehems kyrkan i Göteborg

R: Det är alltså du som är idémakaren till det här mötet?

SD: –Ja, vi som församling. Vad är tanken med det hela?

–Tanken är att understryka hur viktigt det är att alla goda krafter samverkar för en bättre värld och att understryka att i alla de här tre religionerna som företräds här i kväll finns faktiskt starka motiv för människovärde, mänskliga rättigheter och fred. Det är viktigt att inte religionerna används för andra syften, maktbegär, ekonomiska politiska intressen för att försvara övergrepp, våld och krig. Det här är en samling som är ett led i den opinionsbildningen.

Vad blir fortsättningen?

–Nej det vet jag inte, det får vi ta ställning till sedan. **När ni samlas så här, vilket namn samlas ni i då? Jesus säger ju att där två eller tre samlas i hans namn där är han mitt ibland dem, men hur blir det i kväll?**

–Ja vi samlas inte i något särskilt namn utan vi samlas tillsammans som människor och vi kommer från olika traditioner och vi möts i det mänskligt gemensamma. Och här finns det människor som är kristna, här finns det judar och muslimer.

Men samlingen som sådan sker inte i Jesu namn. Han passar inte in i sammanhanget?

–Jo, det är klart att Jesus passar in i det här sammanhanget när vi samlas omkring sådana här värden. Självfallet.

Jesus är mycket kategorisk, han säger, i inget annat namn finns frälsning. Men ni menar att det är inte Jesus och frälsningen utan en bättre värld och fred,

som är det största och viktigaste för er?

–Det är ett väldigt viktigt motiv, ett väldigt viktigt ansvar men sen har vi naturligtvis som kristna ett budskap som sträcker sig längre och det står vi väldigt tydligt för.

När man samlas på det här sättet nu, jämför man då inte Jesus och Muhammed?

–Nej naturligtvis inte. Vi respekterar varandras tro. **Men ni samlas på lika villkor?**

–Ja det gör vi kring de här värdena.

Muslimerna säger ju att Jesus är en profet jämte Muhammed. Det passar väl dem väldigt bra den här typen av samling?

–Ja det passar oss alla väldigt bra. Vi tycker att det här är viktigt och det är vi som har tagit initiativet och överrabbinen tycker att det är väldigt viktigt och kom väldigt gärna.

Är det någon som har reagerat negativt mot det här?

–Nej det är det inte.

Har det varit fullständig enighet i församlingen?

–Ja visst. Det är en stor uppslutning omkring vårt sätt att försöka bidra till opinionsbildningen för fred och samförstånd.

Så framtidsperspektivet är en bättre värld och fred på jorden?

–Javisst! Självfallet!

Jesu tillkommelse, finns den inte med i bilden?

–Ja det är klart att den gör i vår tro och i vår förkunnelse. Det predikar vi över så fort vi kommer till de texterna.

Det är en text?

–Den här typen av samlingar relativiserar ingenting.

PROTEST mot religions- beblandning i Betlehems kyrkan

■ Utanför Betlehems kyrkan i Göteborg ljöd sången. Det var Maranatasyskonen i stan som i protest hade placerat sig vid Missionskyrkans entré.

"När alla andra namn en gång förbleknar, står dock namnet JESUS kvar..." sjöngs det om och om igen. Irritationen var påtaglig. Det störde det program man planerat för kvällen. Man knuffade och gruffade och en och annan handväska användes också som tillhygge mot de påträngande sångarna.

–Ni skrämmar bort våra vänner, var det någon som sa.

Anledningen till protesten var det annonserade mötet. Så här stod det på mötesaffischen:

"Religionerna möts kring Människovärde, mänskliga rättigheter och fred. Alla välkomna till en unik samling kring förståelse, försoning och fred." Och sångboken fick man lägga undan. Istället hade man inbjudit en operasångerska från Göteborgs Musikteater och två musiker från Göteborgs Symfoniker.

Ett så uppenbart antikristligt program har väl aldrig tidigare gått av stapeln i någon kyrka. Sigfrid Deminger säger: "Det är första gången en gemensam manifestation av det här slaget, sker i vårt land."

Men programmet står i rak motsats till Jesu program. Jesus säger: "Ni menar att jag har kommit för att stifta fred, jag har inte kommit med fred utan svärd." Jesu budskap är inte modernt humanistiskt, i det finns det tveeggade svärdet som åtskiljer och Jesus är helt kategorisk när han säger; "Ingen kommer till Fadern utom genom mig."

Gud har allt sedan skapelsens morgon arbetat intensivt för att skilja ljus från mörker. Där har kampen stått genom generationer. Att mixa och sammanblanda har varit djävulens specialité.

Sigfrid Deminger var tidigare lärare på ÖM:s skola i Örebro och på ÖM:s förlag gavs det för några decennier sedan ut en bok som heter "Religiös kultur eller Gudomlig natur". Författare är Christieb Wahrmund. Vi citerar:

"Idag är man ständigt sysselsatt med att reformera och försköna den kristna religionen. Den skall göras passande för alla människor. Allt som kan tänkas vara "anstötligt" för den naturliga människan, skall nu avskaffas. Inte behöver man idag en bibel, som är Guds ord, bönen såsom en kraftkälla, Jesus såsom Guds Son, som kunde göra under. Den moderna människan har blivit "myndig" enligt den sataniska satsen: "I skolen bliva såsom Gud, vetande vad gott och ont är." Människan idag vet allt själv. Hon behöver varken undervisning eller förmaning. Vad som fattas är en obegränsad utvidgning av den kristna kulturen, som kan sammanfatta alla människor, icke i Jesus utan i en världsidé om en för den naturliga människan passande världsreligion, vars motto är:

*"Till tro på samma Gud vi nått,
kristen, jude, turk och hottentott."*

Detta är den moderna tidens "kristna idé", den så vackert klingande frasen "förbrödringen av alla människor", som t.o.m. är villig att lägga av den religiösa kulturens kristna klädedräkt." Så långt Christieb Wahrmund.

pai

FRÄLSNING I JESUS ALLENA

*"Var och en, som åkallar Herrens namn,
han skall varda frälst."*

Synnen är alla olyckors olycka. "Det finns blott en verklig olycka, och det är synden", säger Pontus Wikner. Vad är då synd? Synd är den inneboende hemska sjukdom, som är källan till allt ont och som skiljer oss från Gud. Icke blott grova laster och brott äro synd. Det är synd att icke tro på Jesus såsom sin personliga frälsare.

Vårt allra djupaste och största behov är frälsning från synden. Gud gav genom ängeln vår återlösare namnet Jesus, "ty han skall frälsa sitt folk från deras synder." Har du i någon mån lärt känna dig själv, så har du fått insikt om, att du är oförmögen att frälsa dig själv. Ingen annan människa kan heller göra det. Icke genom goda gärningar kan det ske. Vore dessa än så många, att de kunde bilda liksom ett himmelshögt berg, så kan du icke genom dem bliva rättfärdig inför Gud. Du behöver en gudomlig frälsare. Namnet Jesus betyder: Jehova är frälsning.

Han skall frälsa. *Han allena.* I ingen annan finnes frälsning. Liksom grenen i ett träd icke kan komma i förbindelse med roten utan genom stam-

men, så kan ingen syndare komma i gemenskap med Gud utan genom Jesus Kristus. Jesus säger själv: "Jag är vägen och sanningen och livet, ingen kommer till Fadern utan genom mig." (Joh 14:6)

Han skall varda frälst. (Rom.10:13) Skicka nu upp din nödsignal, och han skall infria sitt löfte.

Han kan tillfullo frälsa

Han skall frälsa *sitt folk*, det är icke blott Israel, utan alla, som Fadern genom Anden drager till Sonen. Sålunda alla som komma till Jesus. (Joh.6:37)

Han skall frälsa, icke i synden utan från synden, icke blott från syndens fasansfulla följder, dess skuld, dom, straff, utan från själva synden, dess djupaste rötter och mångfaldiga former. Han uppenbarades för att han skulle borttaga synderna. (1 Joh.3:5) Han kan också tillfullo frälsa dem, som genom honom komma till Gud. (Hebr.7:25)

Jesus är icke blott mäktig att frälsa våra själar utan även att bota våra kroppar. Huru var det Petrus sade till den ofärdige mannen vid helgedo-

mens port? Jo, så lydde orden: "Silver och guld har jag icke, men vad jag har, det giver jag dig: stå upp och gå." (Apg.3:6) I Jesu underbara namn var det, som detta under utfördes. Jesu namn har samma kraft ännu idag.

Tänk då, vilka väldiga rikedomar vi äga i Jesu namn. Vi ha syndernas förlåtelse för hans namns skull, (1Joh. 2:12) frälsning, (Rom.10:3) makt att bliva Guds barn, (Joh.1:12) kraft mot orättfärdigheten, (2Tim.2:19) läke- dom, (Apg.3:16) härlig uppfyllelse av våra böner. (Joh.14:13) Ej underligt, att Jesu namn för den, som erfarit dess rika välsignelser, är det största, skönaste, outhärligaste och ljuvligas- te av alla namn.

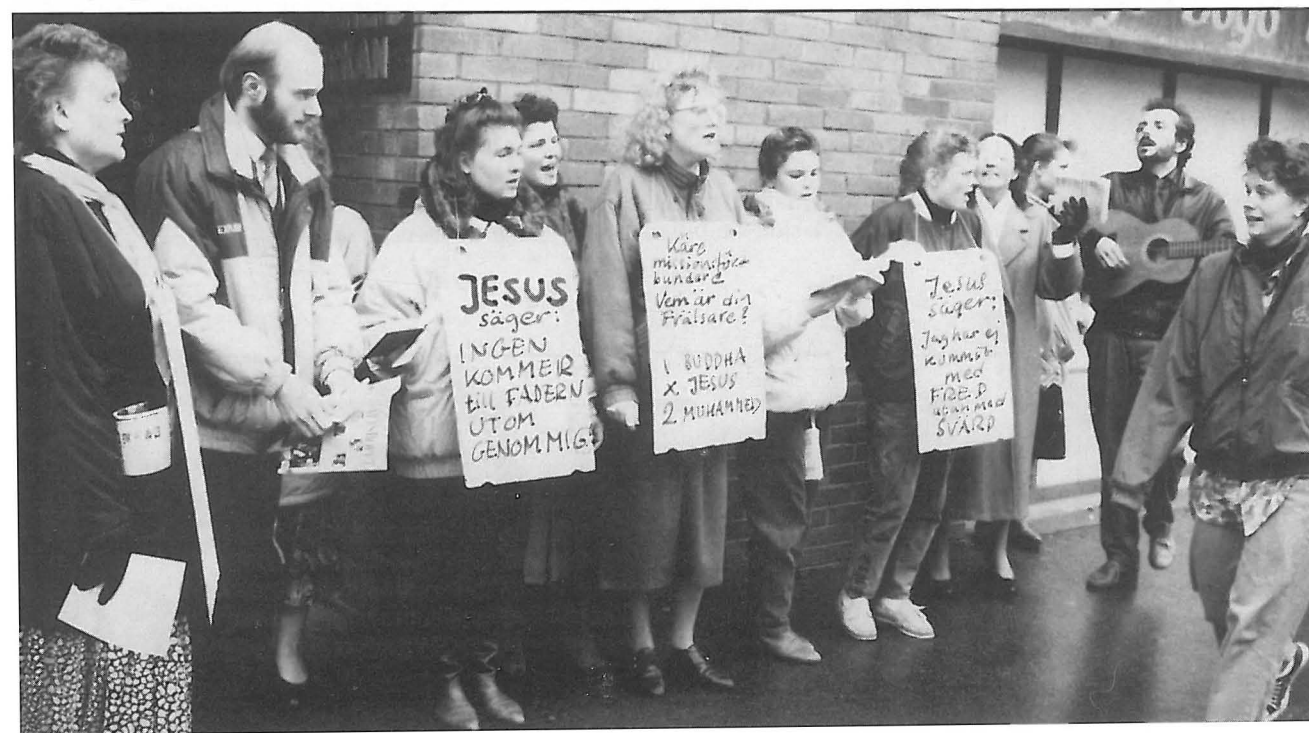
*"Jesus, Jesus, o, det ordet
Klingar ljuvt som änglasång.
För mitt hjärta är det vordet
Livets friska vattensprång."*

Har det namnet varit kärare än allt annat i livets mulna och soliga stunder, huru mycket omistligare och dyrare skall det ej bliva, när döden nalkas. Till den stunden kommer du förr eller senare. Då duga ej några andra namn, huru berömda de än varit i tiden. Men det välsignade Jesusnamnet håller att både leva och dö på. Tvagen i Jesu blod kan du gå in genom pärleportarna i den gyllne staden. (Upp.22:14)

*"Det dyra namnet Jesus
jag vill mig trygga vid
I livets solskensdagar
Men ock i mulen tid.
Och i det enda namnet
Jag segra skall till slut
Och ur den stora trängseln
Gå fri och frälsad ut."*

Ur TRONS SEGRAR 1923
av J.A. Lindblad

"När alla andra namn en gång förbleknar, står dock namnet Jesus kvar..." Maranatasyskonen i Göteborg sjunger och protesterar utanför Betlehems kyrkan.

Under en längre tid har en debatt om den moderna kristna musiken pågått i samfundspressen.

Argumenten för och emot bl a den råa hårdrocksmusiken, har ventilerats.

Den ytliga debatten har handlat mer om symptomen än orsakssammanhangen. Man inte kan fördjupa debatten och inta en konsekvent ståndpunkt. Det beror på att man genom de egna musikförlagen, med Dagen-huset i spetsen, är med och drar in stora penningssummor på de förvärldsligade artister man kontrakterat.

Det handlar om pengar, stora pengar...

De kristna grabbarna i hårdrocksgruppen Stryper.

I söndagsskolan lärde vi oss sjunga "jag vill likna Daniel, och jag vill likna Rut". Dessa bibliska gestalter och förebilder utmärkte sig genom sitt intensiva böneliv. De gav de rätta impulserna till att fördjupas i bibelläsning och bön.

Idag heter förebilderna Carola, Laila och Edin-Ådahl m.m. Det är en fullständig katastrof för det uppväxande släktet. De ungdomar som växer upp i de kristna församlingarna, kan berätta allt om sina idoler. Men fråga om bibeln och andliga ting och svaren kommer att göra dig bedrövad.

Så här säger Gud till sitt folk i Hes.20:7: "Och jag sade till dem: 'Var och en av eder kaste bort sina ögons styggheter, och ingen orene sig på Egyptens eländiga avgudar (idoler); Jag är Herren eder Gud.'"

Är den kristna verksamheten ett lek- och gyckeltorg? Underhållning, njutning och förfinad kultur tycks vara det absolut primära utbudet från de kristna musik- och bokproducenterna. Men av den kristna mötesannonseringen att döma tycks även väckelsemötet med frälsnings- och omvändelseförkunnelse fått stryka på foten, för nya moderna och mjukare former. En slags ersättning för teatern, biografen eller krogkvällen. Betoningen ligger på den själsliga njutningen. Andlig mat finns ej att få.

De religiösa idémakarna söker överträffa varandra i sina ambitioner att

göra ett tråkigt och andefattigt mötesmaskineri intressant och tilldragande. Istället för den helige Ande öppnar man portarna för nöjesindustrin och världens ande.

Lånar från Egypten

David Wilkerson beskrev, för några veckor sedan, situationen så här:

"Våra församlingar kan inte längre dra till sig människor med Guds kraft. De går istället ned till Egypten och lånar dess musik, dess dans och underhållning i hopp om att locka till sig massorna! Ingen längtan efter själarna – bara efter massorna! Församlingstillväxt till varje pris!"

Budskapet handlar inte längre om omvändelse och efterföljelse utan om kärlek och förståelse. Ett församlande av de 'goda' krafterna.

"Och de skall lära mitt folk skillnaden mellan HELIGT och PROFANT och undervisa dem om skillnaden mellan ÖRENT och RENT" (Hes 44: 23, KJV eng. övers.)

Detta var de förhållningsregler Gud gav sina präster i Hesekiels bok.

Den kristna ungdomen är ett offer för ledarskapets försummelse. "Där profetia saknas blir folket tygellöst." "Det är förbi med mitt folk, därför att det ej får någon kunskap." (Hos.4:6) Den världslikhet och världslighet som bibeln varnar för, ser ut att ha blivit en 'kristen' dygd.

Text: PER ARNE IMSEN

KRISTEN

–den kristna stämpeln

Frälsningsfröjden grumlad

Elisabet hade just tagit emot Kristus som sin frälsare. Hon var entusiastisk i sin nyvunna tro på Gud. Hon hade blivit löst från rökbegär och alkoholproblem. Vidare hade hon bränt upp alla rockskivorna och bekänt alla sina synder.

Hennes glädje flödade över. Friden och förnöjsamheten över att känna Jesus, fick hennes ansikte att skina. Nu såg hon hur hon tidigare hade lurats av satan. Han hade lett henne nedåt på helvetets trappa. Men nu hade Jesus befriat henne. Nu längtade hon efter att möta andra kristna tonåringar som hon kunde vara tillsammans med.

På söndagsmorgonen gick hon upp tidigt för att hinna i tid till bibelstudiet för tonåringar. Hon var full av förväntan, att få träffa och lära känna troende vänner.

Hennes hoppfulla längtan grumlades snart. Hon blev åhörare till ett samtal mellan två flickor som satt bakom henne. De diskuterade om en världslig rockkonsert de skulle besöka tillsammans med sina pojkvänner. De var upprörda därför att de var tvungna att ta med sig öl själva.

Dessa fina församlingsmedlemmar satt fast i de synder och problem som Elisabet hade blivit löst ifrån. Hon var chockad! De här flickorna älskade inte Gud, de älskade världen! Hur kan de vara kristna och ändå tjäna sa-

tan troget år efter år? undrade hon. Svaret är enkelt, Elisabet. Det är omöjligt!

Kommer Jesus?

Anders som är uppvuxen på en av öarna utanför Göteborg hade i församlingen och hemmet fått den grundläggande undervisningen ur Guds Ord. Han var också fullt förvisad om att Jesus snart skall komma igen. För att ytterligare förkovra sig började han förra året på en bibelskola inne i stan. Där samlades ungdomar från olika kristna sammanhang. Vid ett tillfälle, utanför lektionssalen, kom man att tala om Jesu tillkomme. Det visade sig då att i hela skolklassen av kristna ungdomar var det bara Anders och en annan grabb som hade hört talas om att Jesus skall komma igen.

Varför hade de inte fått kunskap?

Jag försöker
se sexig ut för
att sälja en skiva.
Men vad är sexighet?
För mig är det al-
drig att ta av mig
skjortan eller att
låta min tunga
sticka ut.

Amy Grant, den stora kristna amerikanska sångartisten som sålt mer än 4 milj LP-skivor. Hon är förebilden för de pingstvänstjejer och andra som nu siktar in sig på en sångkarriär.

Dagen-huset distribuerar Zebra. Det är en tidning där svart och vitt blandas på ett helt häpnadsväckande sätt. Men avfälligheten demonstreras också mycket markant genom förlagets förvärldsligade musikproduktion. Per Höglund Band, som den 20 november förra året brer ut sig på en stor idolbild på tidningen Dagens mittuppslag, ger ut skivor där det i texterna inte framskymtar någon kristen tro. Det förklarar gruppen med: - Vi vill inte slänga bibeln i skallen på någon. Man kan inte skriva folk på näsan att de behöver bli frälsta.

Och påståendena får stå oemotsagda i det inställsamma idolreportaget. Karriärhungeriga artister och idoler exponeras och presenteras som ideal och föredömen för den unga generationen.

Jesus borde vara vårt föredöme. Till skillnad från Per Höglund gömde han aldrig undan sitt budskap. Han var

fortsättning nästa sida

SHOW - BIZ

hindrar vår karriär!

fortsättning från föregående sida

tydlig när han förkunnade eftersom han inte hade några biintressen eller avsikter.

Han säger själv när han vid slutet summerar sin egen verksamhet: *"Jag har öppet talat för världen, jag har alltid undervisat i synagogan eller i helgedomen, på ställen där alla judar komma tillsammans, hemligen har jag intet talat."* (Joh. 18:20)

Exemplen kan göras många på hur de s k "kristna" artisterna ser på sin uppgift.

Carola Häggqvist – Sögaard.
Foto: Krister Nyman FLT

Den amerikanska kristna sångerskan Amy Grant som sålt över 4 milj LP-skivor säger så här: "Jag försöker att se sexig ut för att sälja en skiva. Men vad är sexighet. För mig är det aldrig att ta av min skjorta eller att låta min tunga sticka ut. Jag upplever att en ung kristen kvinna i åttiotalet är mycket sexig. Vidare säger hon: Kanske fem eller tio minuter (under konserten) talar jag om vem jag är och vad Jesus betyder i mitt liv. Jag vill inte kasta mig över en folkmassa i två timmar."

De svenska kristna tonårsidolerna har alltså sina förebilder och pingstvännen Laila Dahl gjorde så gott hon

kunde när hon i sin kortkorta klänning dansade sina sexdanser till sången "Annie – du är fri", i uttagningen till Melodifestivalen 1991. Laila Dahl säger att texterna behöver inte ha ett kristet budskap. Hon menar också att det är en nackdel, för henne som artist, att hon är kristen. Hon klagar över att hon placeras i ett kristet fack.

Veckorevyns förvirrade intryck av Carola, för ett par veckor sedan, var följande: "Djupt troende ung kvinna, eller sexig, modern popstjärna – det är nästan omöjligt att hålla isär roller-na."

Nu undrar man spontant, varför skall man till varje pris kalla sig kristen, när man står för något helt annat. Den historiska utvecklingen för dessa sångare och sånggrupper, ser som regel ut på följande sätt:

Man startar upp i den lokala församlingens statssubventionerade sång och musikliv. I den lokala församlingen har man en naturlig publik för sina uppträdanden. Så småningom kan man på rekommendation från den lokala församlingen resa till andra församlingar. (Vilka profana artister har en sån starthjälp?)

Nästa steg blir inbjudan till en Gospel- eller rockkonsert. Där finns talang-jägarna från de kristna grammo-fonbolagen på plats. Det blir kontrakt och inspelningar. När man sedan utnyttjat den kristna marknaden maximalt, söker man sig till den profana. Det är där de stora pengarna finns. Men då måste sångtexterna ändras. Det kristna budskapet måste bort. Man måste röra och klä sig sexigt osv. Det är när man sålt Jesus och sin tro för sin artistkarriär som 'den kristna stämpeln är en belastning'. Man har då använt sin lokala församling som språngbräda och utnyttjat sin kristna beaktelse så långt den gick att exploatera i de kristna sammanhangen.

De ogudaktigas råd

Som en kontrasterande jämförelse kan vi citera en bok utgiven på 40-talet av Olov Hartman, med titeln I tid och otid. Den ger en vink om var kristenheten stod för femtio år sedan:

"Skriftens ord: 'Säll är den som icke vandrar i de ogudaktigas råd och inte träder in på syndares väg, ej heller sitter där bespottare sitta', har sin fulla tillämpning även här. Säll är den ungdom som blir bevarad för liderliga människor" Men den som skall bli bevarad må lyda maningen: 'Fly onda kamrater, mot skämt var på vakt, Guds namn håll i vördnad, han därpå ger akt!'

Kyrkan (dvs alla kristna) är dödsfiende till dansbanan, icke därför att hon är RÄDD FÖR kärleken, utan därför att hon är RÄDD OM kärleken. Ett av de största kapital Skaparen

skänkt åt en människa, får icke 'förloras tillsammans med skökor', som det heter i berättelsen om den förlorade sonen" (Hartman).

Stryper och Jerusalem

På samma sätt som Amy Grant är en förebild och föregångare i den "kristna" schlagershangern är Stryper det för de "kristna" hårdrockarna. Gruppen har i dagarna upplösts sedan deras grammofonbolag gick i konkurs, men ända sedan 1984 har de brutit ner alla barriärer mot den brutala, förråande musikstil som kallas hårdrock. Det finns tjogtals av kristna rockgrupper som tagit efter dem. Den amerikanska gruppen Guardian, på tidningens framsida, är en av dem.

Stryper har haft ett otroligt inflytande över hundratusentals kristna ungdomar. De säger själva att deras förebilder har varit satanisterna i Led Zeppelin och Ozzy Osbourne. I sina konserter har de fyra grabbarna i rockgruppen Stryper sminkat sig med eyeliner och läppstift och klätt sig som transvister.

Robert Sweet, en av de fyra, säger: Vår 'metal' talar om Guds syn på saken. Vårt mål är att visa, att man kan spela Rock'n roll och tjäna Gud samtidigt. Vi kompromissar inte med Jesus, men vi kompromissar inte med att vi är 'heavy metal' heller."

Så långt Stryper, men så här säger Guds ord: *"I kunnen icke dricka Herrens kalk och tillika onda andars kalk; I kunnen icke hava del i Herrens bord och tillika i onda andars bord. Eller viljen I reta Herren? Åro då vi starkare än han?"* (1 Kor. 10: 21–22)

De svenska kristna hårdrockarna Jerusalem gick för en tid sedan ut i Radio Uppland och sökte en ny vokalist, och det fick inte vara vilken som helst. Den nya medlemmen skulle helst vara mellan 25 och 30 år, gilla Led Zeppelin och gärna vara kristen. Om han dessutom var född i Skorpionens stjärntecken är lyckan total. Just Skorpioner lär nämligen vara extra karismatiska och ha en fantastisk utstrålning. (Förebilderna Led Zeppelin har fört fram mycket satanistisk propaganda i sina konserter och inspelningar och gitarristen i bandet, Jimmy Page, äger den största ockulta bokhandeln i London. Snacka om förebilder!)

I USA vandrar de olika musikproducenterna mellan inspelningar av satanistiska och kristna hårdrocksband. Det mesta är gemensamt.

Petra på turné

När den amerikanska kristna rockgruppen Petra skall ut på turné behöver de följande utrustning: tre st 17 m långa långtradare, en 8 m lång lastbil och två stora bussar. I lasten finns då

"To hell with the devil" av den kristna hårdrockgruppen Stryper.

32 ljudkabinett med mer än 15.000W, 400 strålkastare med 400.000W styrka, styrda från ett datoriserat mixerbord, vidare 10 ton scenutrustning + 20 tekniker och chaufförer. Allt detta för att predika det enkla budskap Jesus predikade, när han gick här på jorden. Om det överhuvud taget finns med i lasten. Vad som emellertid är säkert är att ingen slipper in att lyssna utan att betala en dryg inträdesavgift. För pengarna har en mycket central roll i dessa sammanhang.

Allt detta är naturligtvis väsensfrämmande element för en levande kristen. Carl Öst blev en gång tillfrågad vad han tyckte om den kristna rockmusiken, då svarade han så här: "När det blir tillräckligt varmt åker rocken av."

Gospelgala

"Gospelgalan gav 120.800:–", ropar rubriken i Dagen ut. Denna summa hade alltså insamlats för ett projekt i Somalia, genom att biljettpriset höjts från 120:– till 130:–. The Gospel Globe Festival i Globen, Stockholm, hade samlat 12 080 personer. Det är tårdröpande näpet att missionen kunde få 120 000 kronor. Men att konserten drog in 1,5 miljoner framkom inte i artikeln. Och i den summan är inte den mycket omfattande skivförsäljningen för kvällen inräknad. I kristen showbiz snurrar det mycket pengar. Stora pengar.

Offermedel till STIM

Det har nu också STIM upptäckt. En ny utredning väntas föreslå att den 30 år gamla paragrafen om att fritt få framföra musik och texter i församlingarna slopas, då kommer man i församlingarna bli tvungna att redovisa vilka sånger man sjunger, och hur länge de sjungs. Efter inrapporteringen kommer sedan en räkning från STIM. Redan har kyrkorna fått betala 350 000:– till STIM för konserter i anslutning till kyrkorna.

Sångförfattaren Egon Zandelin som skrivit flera av de sånger vi älskar att sjunga i maranata-möten, bl a Vi äro kämpar i Guds här, Fader vår, m fl, menar att STIM, den intresseorganisation som skulle tillvarata bl a hans intressen, inte har något i gudstjänsten att göra. Han vill även gå längre än så, han tycker inte närradion heller skall behöva betala någon avgift till STIM. Egon Zandelin tänker föra en kamp mot avgiftsbeläggningen och uppmana kristna upphovsmän att gå ur STIM.

Den moderna kristna musiken har kommersialiserats och profitintresset lyser fram allt starkare. Den har blivit en gren av den profana underhållningsindustrin.

Detta skapar stora problem för dem som fortfarande vill satsa ideellt på evangelisation, utan tanke på profiten. Skall de drabbas av de nya avgifter som den kristna showbizen har provocerat fram? Skall vi behöva se missions- och offermedel överföras till STIM som bl a bekostar den nöjesindustri som tjänar en annan herres syften?

Det stora avfallet

Vad kan vi göra för att stoppa avfallet i kyrkorna? Ja, den avfälliga kristenheten kommer inte att ändra sig. Den kommer att rusa vidare mot det slutliga "stora avfallet", som skall föregå antikrists framträdande.

Men Bibelns befallning till sitt folk är rak och klar: *"Fallet, fallet är det stora Babylon; det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för alla slags orena andar och ett tillhåll för alla slags orena och vederstyggliga fåglar."* *"Och jag hörde en annan röst från himmelen säga: 'Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor.'* (Upp.18:2,4)

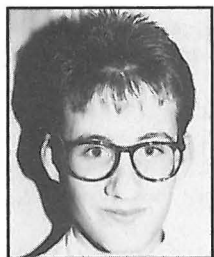
Bryt upp, gå ut till Jesus 'utanför lägret' för att bära hans smälek.

Maranata! Jesus kommer!

Skivan "Testimony of Apocalypse" med gruppen Sacrament.

Ingen frälsning i blinkande ljus och rök

Mikael
Hafsahl,
17 år

Det har varit en stor gospelrockgala i Scandinavium nu, våren -91. Vi åkte dit några kristna ungdomar för att dela ut traktater om ett av de ledande "kristna" grupperna inom hårdrocken. Det är omöjligt att fatta hur en hårdrocksgrupp med en sådan image och en sådan musikstil som "Stryper" kan kalla sig kristna. För mig är det helt omöjligt att på något som helst sätt få syn på Jesus och det evangelium som han representerar, i deras musik.

Nu kom ju inte "Stryper" till den här gospelrockgalan. Deras ersättare, som vi mot slutet av den 7 timmar långa galan, smet in för att lyssna till och inte minst titta på, var mer än nog. Man förstod att det är helt omöjligt att hitta frälsning i det här. Det var precis som att lyssna på vilken som helst vanlig profan hårdrocksgrupp, det var rökbomber, blinkande ljusstrålkastare i alla möjliga färger och högtalare på högsta volym.

Man kände hur man blev helt tom i huvudet och man ville dras med av

musiken, trummorna, basen, och handklappningen bland publiken. Istället för att ge Gud äran, tillbad man sina avgudar i form av idoler, som gärna tog emot dom lättpåverkade ungdomarnas tillbedjan och beundran.

Jag blev därför väldigt förvånad och samtidigt överraskad, när jag utanför konserthallen hittade en liten skylt som visade vägen till ett bönerum. Det passade på ett sätt inte in i den bilden man fick när man såg ungdomar som satt som hypnotiserade med tomma blickar, och lyssnade till den här musiken. Hur man, efter att ha stått framför en scen i flera timmar och gett sina idoler sin ära och tillbedjan, skulle kunna gå till ett bönerum för att ära och lova Honom som äran och lovet tillhör, nämligen vår Frälsare Jesus Kristus, verkar på mig som en utopi. Ska man få ett verkligt genomgripande och förvandlande möte med Herren Jesus Kristus så tror jag inte att en gospelrockgala är den rätta platsen.

Man möter inte Jesus genom att stå framför en scen i en rockgala där man blir dragen med av stämningen och musiken. Herren Jesus Kristus kan du möta genom att ödmjukt böja knä och bekänna att Jesus är Herre. Då måste man ut för att vinna människor för Kristus. Tiden är kort, Jesus kommer och natten kommer då ingen kan verka. Så ta emot Jesus innan det är för sent och du skall uppleva att du får ett mål och en mening med det liv du lever!

Det var som avgrunden öppnat sig...

När jag stod där överst i konserthuset och såg 12.000 ungdomar hylla artisterna på scenen tänkte jag: Vet de inte vart de är på väg? - Det bär rakt till helvetet!

Jag kände själv hur jag blev driven med av den tunga musiken, de få minuterna jag stod där. Hjärtat liksom hoppade inom mig och jag tyckte det var helt osmakligt att de kunde dra min Gud ner i den skiten, på det sättet.

Det var rätt och slätt som avgrunden öppnat sig. Jag gick fort ut igen. Jag kände en stor nöd över alla dessa ungdomar som kanske en gång hade mött den levande Gud, men som nu hade blivit lockade av denna världens furste.

Det finns inte ord som kan beskriva min avsky mot detta spektakel. Jag blir så arg på dem som skall blanda in Jesus i alla sammanhang. Denna världen och den himmelska världen kan aldrig bli förenad. Därför är det så förfärligt att man skall ha ett så kallat kristet förtecken på något sådant.

Jag kände det som en stor välsignelse att kunna ge ungdomarna det verkliga svaret och visa dem en framkomlig väg.

Linda Asprusten, 17 år

Hypnotiserade ungdomar

Den 16 mars var det en kristen rockkonsert på Scandinavium i Göteborg. Vi reste dit och delade ut traktater mot rockmusiken. Sedan gick vi in, för att se vad som egentligen föresiggick.

Synen som mötte mig då var fruktansvärd. Ljus som blinkade i rött, grönt och blått, besatta människor och full volym. De som sjöng såg ut som levande djävlar som stod och vickade och vred på sig, medan de skrek ut det demoniska budskapet.

Men det som var nästan lika illa var alla de hundratals ungdomar som stod och sjöng med, med upplyfta händer. De såg ut som hypnotiserade.

Atmosfären var helt obeskrivlig. Nästan som en försmak av helvetet. Jag är helt överbevisad om att det budskap de kom med, var inte från Gud, hellre tvärt om.

Hege Asprusten, 15 år

Traktatutdelning utanför den kristna rock-konserten i Scandinavium, Göteborg.

Jesus flyttade in och teatern ut

Anna Larsen, var en ung skådespelerska som i seklets början gjorde bejublande framträdanden bl a på Dagmar-Teatern i Oslo. Men en dag följde hon sin nyomvända mor till ett väckelsemöte med T.B. Barratt. Hon upplevde hur Guds ljus vändes mot hennes orena själsliv.

Frågor tornade upp sig inom henne som plågade: "Vad skall du ta dig till om du blir omvänd? Nu bor du i din tjusiga villa, med samma inkomster som en riksdagsman. Vad skall du sedan leva av?" Bara tanken på kontraktsbrott gav henne kvävningskänslor.

Väckelsen kring sekelskiftet medförde många sällsamma ting i vårt land och i hela Norden. I Danmark fanns en ung och mycket lovande skådespelerska vid namn Anna Larsen. Hon följde med sin nyomvända mor till ett möte, där Guds Ande omedelbart rörde vid konstnärshjärtat och överbevisade om synd. Skådespelet förlorade sin fulla glans och charm, hon tyckte plötsligt att det var skriande tomt. Längtan efter Gud blev så stark att skenkonsten nu blev ett lidande. Men det var inte få problem som vällde in över den känsliga själen. Geniets ande hade varit hennes styrka och hemvist, men nu kom Guds Ande och visade på sanningen. Gud vägde henne på sin vågskål och orden ljöd som mäktiga trumslag, de fick hennes inre varelse att skälva – "Du är vägd på en våg och befunnen för lätt."

Och det var sanningen. Hon vägde för lätt. Som ett uns av stoft låg hela hennes liv i vågskålen och det var ingenting värt. Hon mindes en bibelvers: "Vad människan sår, skall hon ock skörda."

Teaterscenen vacklade. Den sjönk som bly och kvar fanns bara den gapande, ändlösa hopplösheten. Den stirrade mot henne, skulle den bli hennes grav? Men där stod också den rena och helige Gud. Om han bara ville vända sitt ljus ifrån hen-

nes orena själsliv! Frågorna som tornade upp sig, plågade: "Vad skall du ta dig till om du blir omvänd? Nu bor du i din tjusiga villa, med samma inkomster som en riksdagsman. Vad skall du sedan leva av?" Bara tanken på kontraktsbrott gav henne kvävningskänslor.

Men Guds Ande släpper inte så lätt sitt tag. Den tvang henne allt djupare och en dag var syndabördan tyngre än alla problem. I ensamheten böjde hon sig för Herren och mötte den korsfäste Frälsaren. Själen blev fri och lyckan strömmade in som en flod!

Det blev inte så lätt att berätta för kollegorna om sin frälsningsupplevelse. Hon måste lägga band på sina heliga känslor under teaterföreställningarna. Det var inte lätt att tjäna både Gud och teatern.

Trots sin konst var teaterlivet nu bara tomhet för henne, mot detta ena: Kristus och honom korsfäst. Gud såg att den spåda plantan behövde något särskilt. En dag blev Anna Larsen döpt i den Helige Ande och resultatet blev att hon inbjöd sina kamrater till ett möte i sitt hem. Men hon hade ännu inte lämnat skådespeleriet.

Hennes mor menade att hon gott

kunde fortsätta vid teatern, som omvänd. Präster, biskopar och många bekännande kristna besökte ju teaterföreställningarna. Men Anna Larsen hade stora inre strider, som många gånger nästan bröt ned henne. Det strömmade många mörka tankar in i sinnet. Ofta såg hon sig själv sittande i en liten lägenhet, utan inkomst. Kontraktbryterska och förlöjligad i tidningarna!.

Men hon förstod att det inte skulle gå att strida mot sin innersta överbevisning. Så kom dagen då hon **måste** bryta med Dagmar-teatern. Straffet för det var 20.000 kronor (dagens värde?) Fattigdomen grinade henne i ansiktet. Hon fick flytta från den stora, vackra villan och de svåra striderna hade inte drabbat henne utan att lämna spår. Både kropp och själ behövde en längre tids vila.

Hon bestod provet även när de ekonomiska svårigheterna drabbade henne. Senare efterskänkte direktören för Dagmar-teatern, hela summan för kontraktsbrottet! Detta såg hon som svar på bön. Till kommande anbud tackade hon alltid nej. Hon trodde fullt och fast att Gud hade en annan uppgift för henne.

Ären har gått. Anna Larsen övergav teatern och vände inte tillbaka.

Pionjäranda i GÖTEBORG

— vi vill vara en enkel men
levande vardagsgemenskap!

Reportage: LARS BYGDÅS

En entusiastisk storfamilj framför sitt hus i Örgryte, Göteborg, där Per Arne Imsen är föreståndare.

Foto: Irene Dahlberg.

När jag närmar mig Welandergatan 26, ute i det smått fashionabla Örgryte den här ljuma vårmorgonen, slår det mig plötsligt; vad skall man kalla den här nyaste andliga rörelsen i Göteborg? På den smidda grinden står det Pilgrim, Musik & Media. Vid trottoarkanten står en taxibuss parkerad.

Väl inne i huset ger sig svaret tämligen omgående. Det är som en workshop. En levande och andlig verkstad. Och pionjärandan slår emot en. Från de surrande datorerna i källarplanet, till hemundervisningen för husets barn, som pågår en trappa upp.

Inriktningen är tydlig och klar.

— Vi har inte kommit till Göteborg för att bli ytterligare en ny kyrka, säger Per Arne, ledare för arbetet. Vi vill skapa en enkel och levande vardagsgemenskap utifrån människors behov. Som det var i urkristen tid. Man gav och tog eftersom var och en behövde.

Redan vid morgonkaffet kommer en broder med sitt bidrag. Lennart Möller står i dörren med två kassar strömmingsfilé och lite laxrester. Lennart har jobbat 30 år i Göteborgs fiskerhamn och förser storfamiljen med färsk fisk ett par gånger i veckan. Och det behövs. Hushållet på Welandergatan är på 15 personer. Plus alla som kommer och går under dagen.

—Behovet av en fast punkt, växte fram efter förra sommarens evangelisation på gator och torg här i Göteborg, säger Per-Arne Imsen, föreståndare för det nyetablerade arbetet.

—Vi upplevde ett enormt gensvar. Budskapet om frälsning och väckelse "här och nu" krävde helt klart uppföljning och närvaro.

—Det finns utrymme för många aktiviteter här i huset. Var ligger tyngdpunkten i verksamheten?

—Väckelsemötet! säger Per-Arne snabbt. Väckelsemötena ute på stan i förhyrda lokaler är själva nerven i vårt arbete. Det finns ett otroligt behov av gammaldags-, eller rättare, ursprungliga frälsnings- och väckelsemöten just nu. Med ett sant frälsningsbudskap och inte minst den genuina väckelsesången.

—Det är vad folk längtar efter och behöver. Jag tror inte vi har något existensberättigande om vi kommit till Göteborg för att bli ytterligare en kyrka, säger Per-Arne. Vi vill vara en

fortsättning sidan 24

Överst: Väckelsemötena är det bästa av allt!
Nästöverst: Husets matsal är mycket passande för en storfamiljsgemenskap T v: Ilse-Marie Strömman vid sitt arbetsbord. T h: AnnaKatrin Gustavsson fixar datajobben. Nedan: Tore Björklund och Martin Johansson står för trycket.

EVANGELIUM och LÄKEDOM till fängelse och by

Olika omständigheter och händelser har på ett särskilt sätt varit en utmaning att rycka fram. Fängelsemissionen har utvidgats. Kommuniteten har också invigt ett kontor i centrala stan. Inom en nära framtid kan det bli en juridisk rådgivningsbyrå för de mest behövande.

Dessutom har kommuniteten haft den första läkarmottagningen i fält.

Rapport från SANTO DOMINGO

*I nästa nummer kommer
rapport från Stina
Fridolfsson och Berno
Widén från
Dominikanska
Republiken och Haiti.*

Doktor Doris Diaz tar med sitt kunnande ut till folket.

■ **MARANATA** – Jesus kommer! Med det ropet djupt inplanterat i våra hjärtan arbetar vi för att med alla medel, resurser och genom alla kanaler ropa ut detta tröstens och hoppets budskap. Tröst till dem som är paralyserade över utvecklingen och inte ser någon utväg eller lösning, varken för sig själva eller andra. Hopp till dem som förlorat tron på att något kan förändras, en stråle av hopp för de som sitter i "dödsskuggans dal". Det är den ambitionen som driver och även om vi inte når alla – Comunidad Maranata är en liten församling – vill gruppen fortplanta hopp om frälsning, liv och rättfärdighet i en tillvaro

som blivit allt mer omänsklig.

Under senaste tiden har Comunidad Maranata tagit några initiativ eller steg framåt. Comunidad Maranatas grundare, pastor Arne Imsen, har tyvärr fortfarande inreseförbud i landet och självklart har gruppen känt sig illa till mods inför detta obegripliga faktum. Men samtidigt har det varit en utmaning att rycka fram.

Fängelsemissionen har utvidgats. För närvarande har kommuniteten en lista på mer än 60 man. Det handlar om att hjälpa de allra mest behövande och utsatta. Ett exempel – en man som suttit fyra år, anklagad för att ha stulit några armeringsjärn. Fortfaran-

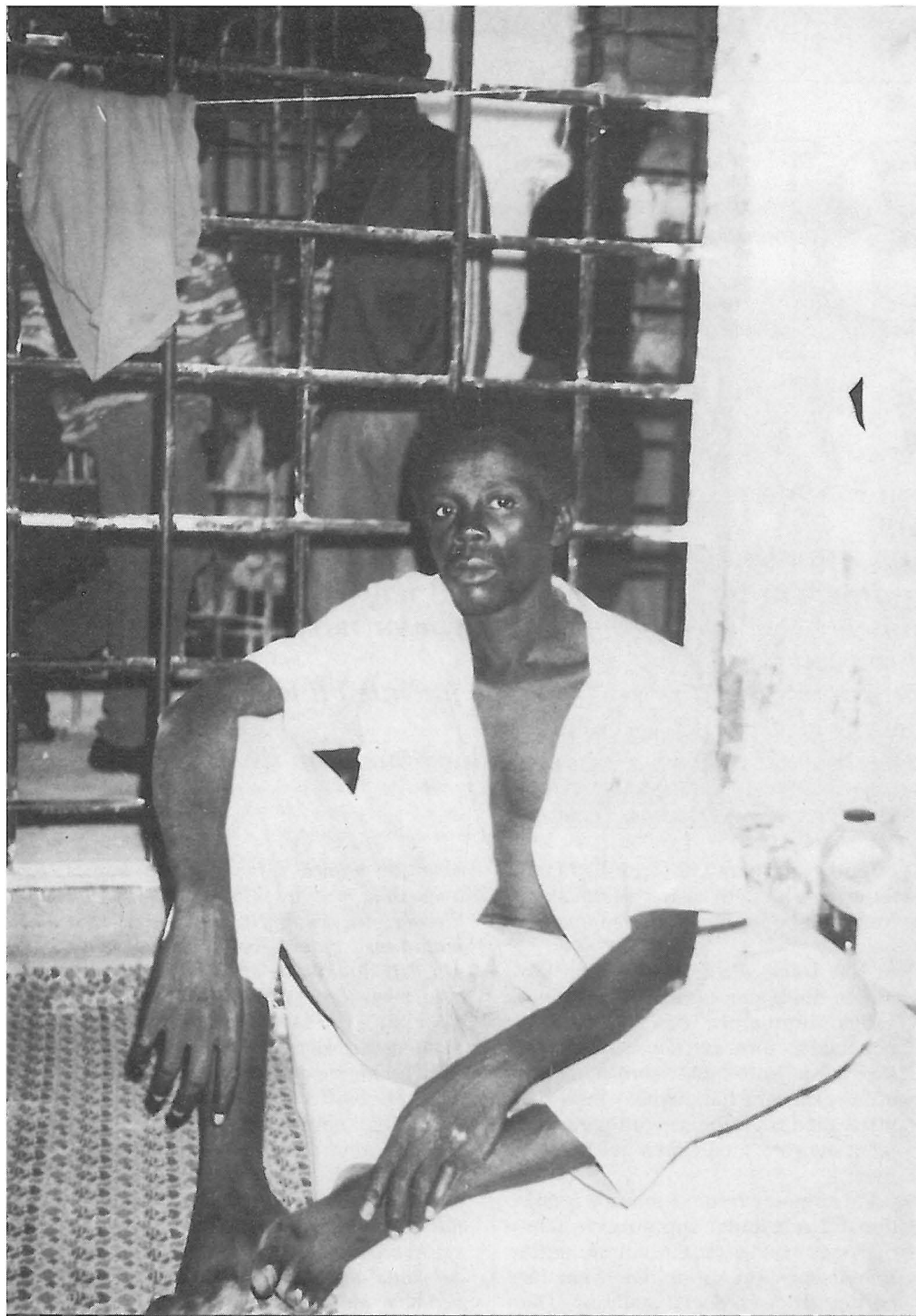
de har han inte ställts inför rätta. Eftersom mannen är från Haiti och utan anhängare i landet, har han i realiteten inga möjligheter till hjälp. Inte ens en madrass hade han, utan sov på ett skynke på golvet. Det blev den första praktiska åtgärden att skaffa honom lakan och madrass. Han reagerade inte nämnvärt på vad som hände runt omkring honom och var skygg och reserverad.

Vid gott mod

Men nästa gång vi kom på besök var det annorlunda. Han hade fått liv i blicken och berättade att han hade hört i radio hur man hade tagit upp hans situation. Mannen heter Noel Silio Pie och ska nu ges förtur i rättsprocessen. Vi hoppas att inom den närmaste veckan få ta emot honom hemma hos kommuniteten innan han fortsätter till sitt hemland Haiti, dit han inom parantes kommer att eskorteras av Berno Widén och press och TV som är angelägna att följa upp fallet med reportage och intervju med Noel Silo Pie.

Besök hos den nye procuratorn Manuel Garcia Lizardo gjorde att det började röra på sig. Alla som suttit sex månader eller längre blir nu kallade till förhör. Det händer något och internerna är väl medvetna om att det nu är en ändring på gång och härleder den till Comunidad Maranatas arbete.

Eliseo har tagit ett stort ansvar och det är han som fått fram namnen på de mest behövande. Nu är det så

Text:
ULLA NÄSHOLM
Foto:
BERNO WIDÉN,
ULLA NÄSHOLM

Noel Silo Pie från Haiti, har suttit fyra år i fängelse utan att få någon dom. En av de fångar som fått hjälp.

många som söker upp honom att han skämtsamt talar om att han måste ha ett kontor. Fortfarande sitter han kvar i fängelset, men han har en förhoppning att snart komma ut. Han är emellertid vid gott mod och arbetar och verkar på denna till synes omöjliga plats.

Han samlar fångarna i sin cellavdelning och talar med dem. Vi sjunger och läser bibeln. Det är en annan form av möte än dem vi vanligtvis besöker. Inga meningslösa ordkaskader med hög röst och tomma ögon. Det känns viktigt och meningsfullt att komma med evangelium på detta sätt. En dörr har verkligen öppnats på ett helt nytt sätt och i realiteten när budskapet mycket längre än till fängelset. Myndigheter, domstolar och rättsväsende berörs och får veta att enkla kristna verkligen vill göra något för människor i nöd.

–Jag är inte advokat, bara en enkel

kristen. Kan jag göra något för att hjälpa till, vill jag gärna göra det, sa Berno lite avvärjande när man i fängelset undrade vem han var och varför han ställde upp som han gjorde. Berno behöver förbön på ett alldeles speciellt sätt så att den tid som finns att verka på används rätt och att vi får nåd att gå in genom de dörrar som Gud öppnar.

Studierna fortsätter

Kommuniteten har också ett litet kontor i centrala delarna av stan. Detta har offentliggjorts via annonser i pressen. Nu blir det lättare att nå kommuniteten. Kontoret är inrymd i "Centro Medico Cristiano" där dr Socrates Perez i 20 år haft sin mottagning. Nu finns en skylt i lysande gult och med bokstäver i rött och svart som meddelar att här även finns komunitetens

kontor. Förhoppningen är att Belkys som studerar juridik, inom rimlig tid ska kunna ha en rådgivningsbyrå för de mest utsatta. Hon ser fram emot det och fortsätter studierna på eftermiddagen och undervisar skolbarnen på förmiddagarna.

Genom att syskon i Sverige och Norge gjort ytterligare ansträngningar för att hjälpa till, har det varit möjligt att inköpa ett litet lager av mediciner. Med det som grund kunde den första läkarmottagningen i fält förverkligas.

Vägen bortspolad

Första platsen blev Los Corozos utanför en stad som heter Ocoa. Från stan tog det ytterligare en timmes bilväg på något som en gång varit en väg, men nu av och till bara var rester. Ibland var halva vägen bortregnad, det var backigt, bergigt och tvära kurvor. Men allt gick bra, bussen tog sig fram och så småningom började vi också se och njuta av det hänförande landskapet.

Väl framme var det många som väntade. Doktor Doris Diaz hann med 150 patienter. De fick medicin som portionerats ut och doserats i förväg för att underlätta och göra arbetet snabbare.

Nu planeras liknande mottagningar i Azua och i trakten av Neyba varifrån våra tre ex-fångar är.

Vi är glada över all hjälp och bistånd som på allt sätt ges till arbetet här i Santo Domingo. Gud välsigne er alla och TACK för vad ni gör för att arbetet ska fortsätta.

MISSIONEN
GUDS
HJÄRTE
SAK
Maranataförsamlingen
PG 44 10 05 - 6

BED

i det fördolda

Hur viktig är bönen? Kan vi klara oss utan bön? Finns det andra metoder som ger lika goda resultat?

Vi har vår förebild i Jesus. Han bad mycket. Han var beroende av stillheten inför Fadern, därför drog han sig ständigt undan till någon öde trakt för att bedja. Något av intensiteten i Jesu böner framskymtar när det står att han bad med "starkt rop och tårar".

Vårt behov av bön är naturligtvis ännu större. Vår bön får inte bli formell, pliktskyldig eller en uppvisning inför människor.

Bön är att andas. Vi beder för att överleva, och handlar bönen om liv och död då blir det också det rätta allvaret i bönelivet.

Vi som blivit frälsta har en unik förmån, att få komma till Fadern i Jesu Krist namn.

Vi har fått rätten att komma till Fadern i bön. Vi har blivit Guds barn, efter det under som skett i våra liv. Vi har fått barnskapets ande och inom oss ropar det; Abba Fader. Gud har blivit vår Far, och vi kan komma till honom i Jesu namn. Bönen är ett mäktigt vapen, som tyvärr, ibland har blivit bortglömt. Det kan ha sina orsaker. Bönens väg, är ingen lätt väg.

Bön är att göra sig själv till intet, att förkrossad och tillintetgjord komma inför Gud. Vår mänskliga natur protesterar emot detta.

I bibeln ser vi, hur viktig bönen är för våra liv. Hur viktig? Kan vi klara oss utan bön? Om vi vill förhålliga Gud finns ingen annan väg än bönens. Finns det möjlighet att tjäna Gud utan bön? Nej, och åter nej. Vill vi förhålliga Gud Fadern och Jesus Kristus så är bönen den enda och rätta vägen.

Det är nödvändigt att komma till bönemötena. Det är synd om ungdomar som växer upp i en miljö, där bönen inte har fått sin rätta plats.

Bönen hade en viktig plats i Jesu liv. I Hebr 5 jämför författaren honom med prästerna i den judiska traditionen. Det står att Jesus är översteprästen. Han har fått rätt att komma in i det allra heligaste i himmelen igenom sitt blod. Han har öppnat vägen till Fadern för dig och mig. Jesu bön har litet att göra med verksamhetens yttre former, eller vad människor tycker och tänker. Han beder

offentligt när han vill förhålliga Gud fadern inför en skara människor. Men ofta beder han avsides i ensamhet.

När Jesus vill undervisa sina lärjungar om bönen tar han fram de negativa sätten att be, t ex att man inte bör bedja som fariséerna eller de skriftlärdar, inte heller som hedningarna. Det som har mycket med det yttre, med traditionerna att göra, har inget att göra med själva det andliga livet.

Jag kommer från ett område i världen där religionen uppmuntrar människor att bedja på ett sätt så andra människor uppskattar det. Man får på det sättet en social ställning. Det finns många exempel på detta också i den kristna religionen. Man menar att bedjare ska vara speciella människor, man ska ha speciella kläder, man ska få ett betyg igenom en instans för att kunna bedja eller predika.

Själv känner jag mig tillintetgjord, när den helige Ande uppenbarar bönens hemlighet, bönens makt och bönens nödvändighet i våra liv. Ofta beder man på ett väldigt ytligt sätt. Gud måste ibland skaka om oss. Han sätter oss på en plats där vi inte kan fortsätta som förut, utan måste gå in på bönens väg som är underbar samtidigt som den är svår.

Vi kan läsa i Hebr 5:1-7: "Ty var och en som skall bli överstepräst uttages bland människor och tillsättes för att till människors bästa göra tjänst inför Gud genom att frambära gåvor och

offer för synder. Och han kan hava undseende med de okunniga och vilsefarande, just därför att han själv är behäftad med svaghet och för denna sin svaghets skull måste offra för sina egna synder likväl som för folkets. Och ingen tager sig själv denna värdighet, utan han måste såsom Aron kallas därtill av Gud. Så tog sig icke heller Kristus själv äran att bli överstepräst, utan den äran tillföll honom genom den som sade till honom: 'Du är min Son, jag har i dag fött dig', likasom han ock på ett annat ställe säger: 'Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt.' Och med starkt rop och tårar frambar han under sitt kötts dagar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden; och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest."

Här talas om en överstepräst – Jesus Kristus. "Med starkt rop och tårar frambar han under sitt kötts dagar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden". Man ropar inte efter Gud, det kommer inga tårar, det blir ingen kamp i bönen om man har det bra, och allt är som det ska. Jesus är översteprästen som har all makt i himmel och på jord. Han hade makt men han var hänvisad till bönen på det sättet att han under starkt rop och tårar frambar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden; och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest.

Jesus har visat bönens väg från början när han blev invigd till tjänst, vid Jordan – han började med att bedja. Vi kan läsa Lukas 3:21-22: "När nu allt folket lät döpa sig och jämväl Jesus blev döpt, så skedde där-

**PREDIKAN av
MOUSSA ABNA
AISSA
Stockholm**

vid, medan han bad, att himmelen öppnades, och den helige Ande sänkte sig ned över honom i lekamlig skepnad såsom en duva; och från himmelen kom en röst: "Du är min älskade Son; i dig har jag funnit behag."

Sedan han bad kom den helige Ande över honom och himlen öppnade sig. Det var inte självklart, det ingick inte i Johannes verksamhet eller den judiska traditionen. Det sker saker och ting, som vi inte har väntat oss, medan vi beder. Jesus säger till lärjungarna; *"när du vill bedja gå in i din kammare och stäng din dörr och bed till din fader i det fördolda"*. Stäng dörren. Vad har det för betydelse att människor ser dig, om inte bönen går fram till fadern? Är det inte bättre att Gud ser dig?

Frågan är, beder vi? Beder vi igenom människor till andedop och frälsning? Det kommer inte av sig själv. Medan lärjungarna bad, kom den helige Ande över dem. Jag tror, att i församlingslivet, i bönen atmosfär, sker saker och ting som vi inte har planerat, eller tänkt ut. Jag tänker inte bara på bönemöte onsdag kl 19 eller torsdag kl 6, utan på böneatmosfären, det andliga livet i församlingen och även i ditt och mitt liv. Att det, utanför allt som man kan registrera, finns ett bödens liv som fungerar.

Om vi inte lär oss från Jesu liv, tror jag inte det finns hopp för oss att lära från något annat. Han är vårt föredöme. Det är han som har gått före. Det är han som är vår herde. Det är han som är vår Herre. Det är han som har frälst oss.

I Markus 1 ser vi att Jesus beder innan han gör någonting. Han springer inte iväg och börjar göra massor med saker innan han beder. Det han gör skall vara i samklang med Guds vilja. Vi läser i Mark 1:35: *"Och bittida om morgonen, medan det ännu var mörkt, stod han upp och gick åstad bort till en öde trakt och bad där."*

Bittida om morgonen medan de andra sov – de hade kanske planerat vad de skulle göra nästa dag. Men för Jesus fanns inte det schemat, han måste upp och bedja. *"Men Simon och de som voro med honom skyndade efter honom. Och när de funno honom, sade de till honom: 'Alla frågar efter dig.' Då sade han till dem: 'Låt oss dra bort åt annat håll, till de närmaste småstäderna, för att jag också där må*

predika; ty därför har jag begivit mig ut.'" (vers 36–38).

Han tänkte predika för andra städer. Han skulle sprida budskapet om frälsning, om att Guds rike var nära. Jesus hade inte överskottsresurser. Han var hänvisad till Fadern varje dag. Han samtalade med Fadern, bad om kraft, visdom och nåd för att budskapet som han hade kommit hit till jorden för att förkunna, skulle bli predikat i alla städer.

När Jesus hade gjort undret med 5000 människor, som hade fått bröd och blivit mättade, står det: *"När han en gång hade dragit sig undan och var stadd i bön, voro hans lärjungar hos honom. Och han frågade dem och sade: 'Vem säger folket mig vara?' De svarade och sade: 'Johannes Döparen; dock säga andra Elias; andra åter säga: 'Det är någon av de gamla profeterna, som har uppstått.' Då frågade han dem: 'Vem sägen då I mig vara?' Petrus svarade och sade: 'Guds Smorde.' Då förbjöd han dem strängeligen att säga detta till någon. Och han sade: 'Människosonen måste lida mycket, och han skall bliva förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärde och skall bliva dödad, men på tredje dagen skall han uppstå igen.' Och han sade till alla: 'Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följ han mig.'"* (Lukas 9:18–23)

Han bad! Det var inte egoistiska motiv. Det var inte för att bli välsignad. Han bad om en sak: Att han skulle få göra Guds vilja, nämligen att ta korset och utföra uppdraget han fått – att vinna frälsning till var och en. Att offra sig själv, bli gjord till synd för oss. Han skulle dö på korset för mänsklighetens skull. Det kan man lätt förstå att den bönen innebar vånda och kamp. Det var inte ord eller fraser; Fader ske din vilja, sa Jesus. Och därför säger bibeln: – Fastän han var son, lärde han lydnad ända till korset. Därför har Gud upphöjt honom över alla andra namn. Det var inte en vanlig profet, utan det var den Smorde, Guds son, som upphöjdes på förbannelsens kors för dig och mig.

Kom ihåg syskon, att vi beder till den högste av alla. Vi går med vårt ärende, våra frågor, våra bekymmer till den högsta instans som finns i hela skapelsen. Vi går till Nådens tron, till Fadern. Det är fantastiskt. Bönen

är en hemlighet som vi var och en måste få insikt i. Stor eller liten, ung eller gammal måste komma till Fadern i Jesu Kristi namn. Vi kommer med fullmakten som vi har fått i Jesus.

Fadern väntar. Kommer vi i Jesu Kristi namn är nådens port öppen. Kommer vi i ett annat namn, är den stängd. Se till att vi uppskattar Guds nåd, och inte flyr bort från vägen, som ofta är besvärlig. Låt oss hålla fast, och hjälpa varandra. Be för varandra. Då ska vi se att Guds härlighet ska bli uppenbar genom oss, på ett sätt, som vi kanske aldrig tänkt.

Det är en sak till jag vill säga om Jesu böneliv. Jag har lagt märke till, att innan Jesus skall göra ett under bland folket, så beder han. Efteråt beder han. Också medan undret sker beder han. Före provningar, går han in i kampen och beder. Efter bönesvaret, när det har gått till seger, beder han. Bönen är det enda sättet som håller oss borta ifrån rädsla, men det håller oss också borta ifrån högmot. Innan provningar kommer går vi fram i Jesu namn, efter provningarna går vi vidare i Jesu namn och tackar Gud. Då är vi i den ödmjuka ställningen som Guds barn; av bara nåd har vi fått seger. Av bara nåd, därför att vi bad.

Det ska inte vara så att i provningar beder vi i förtvivlan. Efteråt, när Gud skänkt bönesvar, ser det ut som om det är vi som har klarat av och då börjar vi kanske till och med skryta. Det är fel! Jesus gjorde inte så. Före provningar och även efter provningar, bad han och tackade Gud. Innan han gjorde under, bad han. Efter undret då allt folket prisade Fadern, bad Jesus, för att all ära skulle gå till fadern och inte till någon annan.

Här har Jesus visat konkret i sin verksamhet och i sitt liv, att det börjar med bön och slutar med bön. Det är sättet som du och jag är hänvisade till om vi vill tjäna Gud och leva som han vill.

Låt oss inte luras, utan lyssna till Faderns röst och gå in i kammaren i bön. Stäng dörren och bed! Då skall vi få tag på något som är en hemlighet mellan oss och Gud Fadern; någonting som ger resultat i livet.

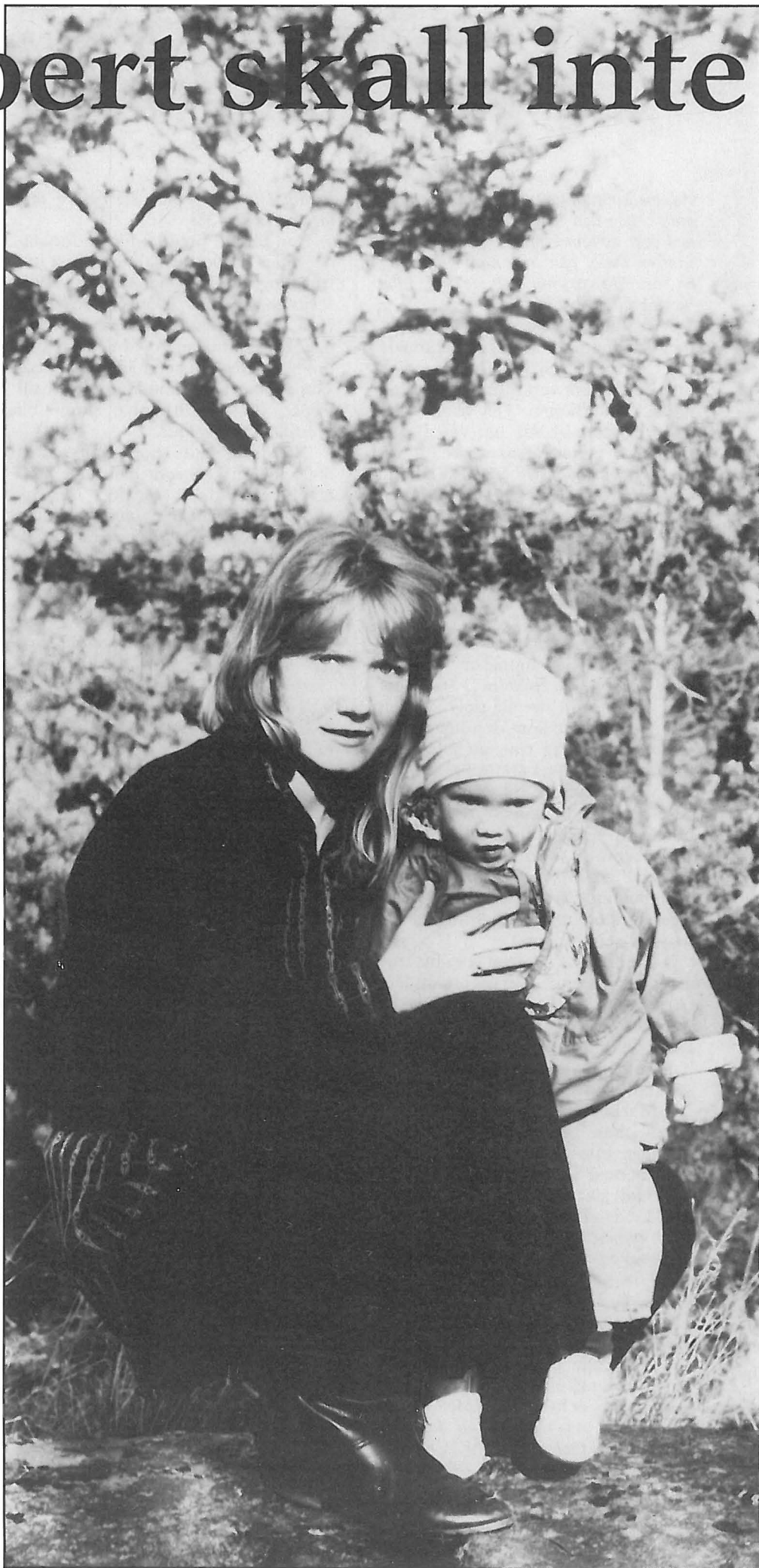
– Robert skall inte

Finns det informationsmaterial om hemundervisning som jag kan få?

Den försynta rösten i telefonen tillhörde Vivianne Quist; en ung trebarnsmor i Stockholmsförorten Rissne.

Sonen Robert har kommit upp i skolåldern, och Viviannes beslut är fast: han skall inte sändas till den allmänna skolundervisning som erbjuds i statens moduler. Han skall få hemundervisning.

Efter detta, och ytterligare några samtal i skolfrågan med Vivianne, ville jag gärna att MR:s läsare skulle få del av hennes erfarenhet, övertygelse och vision.

Vivianne Quist med dottern Lina.

gå i statens skola

Intervju:
STINA FRIDOLFSSON

Foto:
JOHANNES QUIST

Vivianne växte upp i ett litet samhälle i Småland. Eftersom modern är norska och fadern tysk, fick Vivi lite stödundervisning för att få hjälp att uttala svenska språket rätt. Flickan var känslig, och kände sig väldigt "speciell" och udda inför denna extra uppmärksamhet.

– Skolklassen var stor – uppe mot 30 barn. Vivi vågade sällan räcka upp handen och svara på frågor. Hon var rädd att göra bort sig. Komplexen blev bara värre med åren. När hon slutade 9:an, kände hon sig totalt värdelös och korkad. Det borde inte ha behövt bli så, menar Vivi. Hon är mycket kritisk mot denna undervisningsform, som bidrog till att förstöra mycket av hennes självförtroende och möjligheter att utvecklas under tonåren.

– Om klassen varit mindre och lärarna mer personliga, hade det varit lättare. Vi behandlades ju mer eller mindre som robotar. Alla skulle vara lika duktiga och uppföra sig likadant.

Den lärarinna som Vivi hade under tre års tid, borde ha kunnat förstå och lära känna Vivi lite bättre:

– Hon var en principfast, stagnerad yrkeskvinna, som inte tycktes förstå hur jag hade det. Om hon hade engagerat sig lite mer personligt, och uppmuntrat mig lite i de saker som jag faktiskt klarade av, hade mycket blivit annorlunda, anser Vivi.

Frälst och döpt

Vivi lämnade alltså skolan med en känsla av att hon var ohjälpligt dum.

Ett par år senare hade Vivi tillsammans med mor och systrar flyttat till Göteborg. Där kom de i kontakt med Maranataförsamlingen, och även Vivi lämnade sig åt Gud; blev frälst och döpt. Senare flyttade hon till Stockholm, och engagerade sig helt att hjälpa till i församlingens hotell och kafeteria på Gamla Bro. Det var just den period Pilgrimsskolan tog form. Och Vivianne följde med stort intresse den ideologiska och praktiska kamp föräldrarna i församlingen förde med myndigheterna, för att slå vakt om sina rättigheter till hemundervisning.

När Vivi sedan gift sig med Jonas och fick barn, mognade beslutet om

att delta i församlingens hemundervisning.

– Mina barn ska inte behöva malas ned i den hemska apparat som den svenska skolan är, säger Vivi bestämt. Helt klart har hon fått medvetenhet och självförtroende som aldrig förr, genom frälsningsupplevelsen och visionen.

– Och Jonas och jag har ju en enda stor önskan för våra barn: Att de skall bli bevarade och leva för Jesus!

Som assisterande lärare i litteraturhistoria, har jag haft tillfälle konstatera att så sent som för några årtionden sedan, var det mycket vanligt att fattiga studenter arbetade som "informrare" i finare hem. De föräldrar som hade resurser, anställde hellre en lärare som kom till hemmet och undervisade deras barn, än sände barnen till någon skola, där de inte kunde kontrollera att barnen fick den undervisning som de önskade.

Det var otänkbart att låta pedagoger och psykologer på modet, besluta om vilken inriktning och metod som skulle användas för att ge barnen skolning. Det var föräldrarnas självklara förmån och plikt att besluta om

detta. Fanns inte ekonomiska resurser till skolgång, såg man i alla fall till att barnen fick lära sig respekt för Gud och människor, och att arbeta.

Väckelse

Kristna brukar stundtals samlas till bönemöten och bedja om väckelse. Och visst önskar vi se människor komma och söka förbön till frälsning. Men detta, att unga familjer i vårt välfärdsland, vaknar upp ur likgiltigheten och kärlekslösheten inför barnens situation, och låter omsorgen om barnens karaktärsdanning och eviga väl gå före lönegrader och bekvämlighet – **DETTA ÄR VÄCKELSE!**

När Vivianne i ett närradioprogram berättade om sitt beslut att välja hemundervisning, resulterade det i att, redan samma dag, en annan mor i församlingen ringde och talade om att hon genom att lyssna på programmet fått en knuff att äntligen ta detta steg, som hon så länge upplevt vara det enda rätta även för hennes barn.

Männe detta är början till befrielsekriget?

Vivianne Quist.

PIONJÄRANDA...

fortsättning från sidan 17

hörs.

–Det finns ju annars ett rikt utbud på den religiösa fronten här i stan'.

–I kyrkoannonserna bjuds till cafékvällar, öppet hus, gospelkonserter och mys-aftnar. För en tid sedan inbjöd en kyrka till modevisning a' 75:-biljetten. Det senaste tillskottet var nu i söndags då Betlehemskyrkan och Missionförbundet inbjöd judar och muslimer för att samtala om gemenskap kring fred och en bättre värld. Allt medan begreppet väckelsemöte, lyser med sin frånvaro.

–Det är kanske denna "meny" som är orsaken till att vi ser en växande skara på våra möten. Inte minst då underhållningströtta ungdomar.

Grundlig bibelundervisning

–Det andra benet i verksamheten är vår strävan efter grundlig bibelundervisning, säger Per-Arne. Vi ser det som nödvändigt att markera församlingens ställning till olika rörelser och företeelser i tiden. Vi har alltså flera bibelstudium varje vecka här i huset. Förutom den dagliga morgonsamlingen.

–Vi tror att vi kom i rätt tid. Vi möter många kära vänner som mötte väckelsen på 60-talet. Det finns en djupt rotad väckelsetradition här i Västverige. Göteborg och västkusten tillhör ju vad man i USA kallar The Bibel Belt, bibelbältet. Dvs det område från västkusten in över Småland som berördes av väckelserna på 30-, 40- och 50-talen.

Så dags för en rundvandring i huset. Huset ja, – hur fick ni tag på det?

–Huset, ja, säger Per-Arne. Det är verkligen en fråga om bönesvar.

–Ni skall komma ihåg att vi i familjen första tiden bodde i husbil...

–Jag var hos en i raden av mäklare. Lika dyster som alla de övriga efter att ha tagit del i våra behov. "Sådana hus finns inte att få tag i", sa han.

–Jag skulle just resa mig och gå när telefonen på mäklarens skrivbord ringde. Han svarade och jag dröjde.

–Vad sa ni? frågade mäklaren i luften, 400m²... 13 rum... Örgryte... Vid det här laget hade han börjat vifta med armen att jag skulle sätta mig och jag nickade frenetiskt.

–Ja, jag, tror jag har en spekulant här framför mig, sa mäklaren.

–Otroligt, sa han när han lagt på luften. Här ringer någon och vill hyra ut sin 13-rumsvilla i Örgryte. Det har inte hänt på årtal.

–Jag fick då berätta om våra böner, hur vi ropat till Gud om ett hus, säger Per-Arne. Det blev ett vittnesbörd om andra lagar och principer, för den stressade fastighetsmäklaren på andra sidan skrivbordet.

Christina och Per Arne Imsen med yngste sonen Simon.

–Det märkliga är, säger Per-Arne, att huset en gång, när det begav sig, var designat exakt efter våra behov. Från källarplanet till kök, kontor, samlingsrum och privatutrymmen.

Spännande att få vara med

Vid det här laget har dofter från laxsoppa börjat sprida sig i huset och det är inga som helst svårigheter att hitta till köket. Vid grytorna står idag Noomi Andersson – när detta läses, fru Johansson. Noomi berättar att hon kommer från Bergkvara i södra Småland. Hon tycker det är spännande att få vara med så här i inledningsskedet.

–För två och ett halvt år sedan blev jag född på nytt, berättar Noomi. Jag flyttade upp till Jönköping och gick med i Jönköpings Fria Församling, där Kjell Roos är föreståndare.

Kjell Roos berättade om sin egen omvändelse. Hur han kommit till kommuniteten på Johannelund utanför Stockholm, direkt från fängvårdsanstalten i Visby och upplevt frälsning och läkedom i gemenskapen.

–Jag blev oerhört nyfiken på Maranata-gemenskapen och i höstas sökte jag mig till vännerna här. Då var jag faktiskt på väg in i en Livets Ord-grupp, säger Noomi.

–Jag hade ingen aning om att det fanns kristna som p r a k t i s e r a d e evangelium, så som det sker här. Det här är enda vägen för mig, säger Noomi och knopar på med strömmingsrulladerna. Laxsoppa får tydligen anstå till högtidligare tillfälle.

Innanför köket sitter ungdomarna i högstadiet. Skolundervisningen är en viktig del i gemenskapen. Den skapar en atmosfär av receptivitet och kreati-

vitet som är en fin tillgång när det gäller den rent evangeliska undervisningen. Christina Imsen delar tiden mellan de olika grupperna. Övriga som deltar i skolarbetet är Marja Strömmare, samt Märta Berg-Strömmare.

–Skolkontoret ringde häromdagen, säger Per-Arne. De hade hört att det flyttat in en barnfamilj i trakten men inte noterat några nya elever. Nu ville de veta hur det förhöll sig.

–Jag sa att vi tillämpar hemundervisning. De lovade återkomma så snart de satt sig in i lagstiftning och praxis. Men ännu har vi inte hört ifrån dem. Hemundervisningen har ju blivit en av hörnstenarna i verksamheten i storfamiljer och grupper runt om i landet. Så även i Göteborg. Och det handlar givetvis inte om någon slags naiv protest för protestens egen skull. Men med tanke på den svenska skolans systematiska nedmontering av kristendoms-ämnet, kan ju myndigheterna knappast räkna med att möta någon större respekt från väckelsekristet håll. Rotlösheten och det religiösa experimenterandet skapar ju stora problem i samhället.

Full rulle i källarplan

I källarplanet på Welandergatan 26 surrar sättmaskiner, kassettkopieringsmaskin och datorer. En mindre tryckpress är också under installation. Vid en av sätteridatorerna hittar vi AnnaKatrin Gustavsson som jobbar med en katalog för pianofabrikanter. Den är unik i sitt slag och mycket värdefull för fackfolk över hela världen. Katrin Estévez en annan av syskonen, har ansvaret för de kontakter man fått

fortsättning nästa sidan

RÄTTELSE

I nr 12 1990 står det i intervjun med Erik och Anna Tell – Slädfärd till möten – att jag var evangelist 5–6 år i Jämtland, men under den tiden var jag som evangelist på flera olika platser, och vidare står det att militären lånade kapellet för sin underhållning, men de ville låna det, men de fick det inte, och därför gick de inte på möten, som hölls i kapellet.

SÄRLA REGN Sommar! Evangelisation! Tältmöten!

684 andliga sånger

..Sjung ur sångboken
SÄRLAREGN
684 sånger

Mängdrabatt, kontakta:

PILGRIM Musik & Media,
Welanderg. 26, 416 56 Göteborg,
tel: 031- 84 24 34

ETT MIDNATTSROP

*Naftali har sköna ord att ge,
frälsningens ark, är då som nu
byggd i tre våningar;
Vattnet – blodet – anden.
Bara de barnsliga barnen i sin enfald
kan ta emot ritningarna efter mönsterbilden.
Hur skulle världens vise kunna förstå,
snärjda i sin egen högmodssynd.
Och väl är det.
Det prisar vi Herren för.
Ödmjukhetens matta är vår säng
vakande – spända
Väntar vi Hans ankomst.
Motsägelse –
Inte kan man vaka spänt och ändå vila?
Jodå, vi kan.
Oljelampan brinner,
det är ljus här inne i Arken,
alltid dag som redan grytt
Morgonstjärnan går upp i våra hjärtan.
HALLELUJA!*

ÅKE SCHRÖDER, Göteborg

fortsättning från föregående sida

i Latin-amerika, genom Christina Imsens spanska sångkassetter.

Tore Björklund heter en broder i arbetet som torde vara bekant för MR:s läsare, förbereder sig för en insats i tryckeriet. Storfamiljen tar även jobb utanför huset för att bidra till ekonomin. Ulrika Lundström och Noomi Andersson har t ex just kommit igång med jobbet att städa 130 nyproducerade lägenheter. Eva-Marie Imsen distribuerar kassetter med bibelundervisning och sång. Just nu skickar hon iväg en kassett på spanska, med sång av Christina Imsen.

Ett helt nytt inslag i arbetet är taxirörelsen.

–Vi har just kommit igång, säger Per-Arne, men vi ser det som ett otroligt bra sätt att komma ut till folket. Tänk dig, mitt i nöjesnatten kommer en taxi med kristen sång och musik i stereon. Vi prackar givetvis inte på folk vårt budskap, men redan nu kan jag säga att vi fått många intressanta samtal. För närvarande är det bara Per-Arne

som kör taxi, men Martin Johansson har i dagarna lyckats med sitt slutprov.

–Vi tror på en spännande sommar i Göteborg, säger Per-Arne.

Gamla kämpar

Jag får även en pratstund med Lennart Möller, brodern som kom med fisken.

–Jag mötte detta fria verk redan 1961, säger Lennart. Det var mycket folk som samlades.

Han känner många av de gamla kämparna utifrån öarna. Enkla fiskare med en orubblig tro på Gud. Tyvärr är de allra flesta borta idag. Lennart har jobbat 37 år som fiskhandlare. Nu är han pensionär.

–Jag är så tacksam för att de fria mötena begynt i vår stad igen, säger han. Det minsta man kan göra är att leverera ett parti fisk till storfamiljen då och då.

–Vi har verkligen inte upplevt att det är svårt att samla folk till mötena, säger Per-Arne. Och det händer något

varje möte.

–Egentligen började det redan –89, säger Per Arne. Det var en kärntrupp på tre, fyra syskon, som samlades i bön för att något nytt skulle ske i Göteborg. Det var Enny Olofsson, Solveig Norman, Elon Römer m fl. De har varit trogna i bönekampen och under hela denna tid även samlat in offer för att kunna vara med och stötta för kommande behov.

–Det är även märkligt att se vad Gud gör med unga människor. En av de verkliga stöttepelarna i församlingen heter Rickard Löwstedt, en 32-årig urgöteborgare som gärna sjunger en egen låt till Herrens ära. Han kom från en församling här i stan', just p g a att vi annonserade väckelsemöte.

–Vi tror det är många fler som kommer loss.

Just nu planeras sommarens tältmöten med församlingen i Göteborg. De har tagit ansvaret för tre platser: Trollhättan och Falköping, och start blir det redan 1 juni på Heden mitt i Göteborg. Alla varmt välkomna!

STÖD *tältmötena i Göteborg*
i OFFER och FÖRBÖN • Maranataförsamlingen i Göteborg pg 41 43 63–2

LATORP '91

13-21 juli

Maranatafolkets sommarkonferens

Varje dag kl. 11.00, 15.00, 19.00

VÄLKOMMEN till samling omkring urkristendomens kraftkälla – utan ceremonier; politiska, sociala och ekonomiska hinder; i sann frihet utanför lägret tillsammans med Jesus Kristus!

VÄLKOMMEN till bibelstudium, till väckelse- och frälsningsmöten!

VÄLKOMMEN hjälpa till att sänka utgifterna för konferensen genom praktiska arbetsinsatser eller annan form av offer (potatis, kött, etc).

ARNE IMSEN, GUNNO ANDERSSON, JAN EGIL HAFSAHL, NOOMI o MOUSSA ABNA AISSA, ALF PETERSON, KJELL HÄGERMAN, CHRISTINA o PER ARNE IMSEN, MÄRTA BERG STRÖMMARE, ULLA NÄSHOLM, TAGE JOHANSSON, FOLKE JAKOBSSON, ROBIN WIDÉN, HANS LINDELÖW, MIKAEL ELIASSON, PEDER BLOM m.fl.

**...med daglig
EVANGELISATION
från 29 juni**

Märta Berg Strömmare
och Alf Peterson
leder evangelisationen.

HOMOSEXUELLT PARTNERSKAP

Ett kapitel ur John Stotts bok "Issues facing Christians today"
Översättning Gunnar Stake

49:- + porto

■ "Änglar kan vara könslösa, men vi människor är det inte.

Då Gud gjorde oss till människor gjorde han oss till män och kvinnor. Att tala om sexualitet är därför att beröra något centralt i vår personlighet. Det är i grunden vår identitet som behandlas, och som därmed kan bejakas eller hotas. Ämnet kräver därför en ovanlig hög grad av känslighet", säger den kände teologen John Stott i boken.

■ På ett ödmjukt, ärligt och initierat sätt tar han upp huruvida ett homosexuellt samliv – långt och kärleksfullt – kan accepteras av den kristna församlingen.

Stotts inlägg i denna brännande fråga är väl förankrat och förtjänar stor spridning.

Låt dig inte luras av HOMOSEXMAFFIAN

av Arne Imsen

Låt dig inte luras av homosex-maffian!

ARNE IMSEN

Riksdagens påståen-
de att homosexuell
samlevnad är en ur
samhällets synpunkt
fullt acceptabel form
för samlevnad, vitt-
nar om en inkompe-
tens utan historiskt
motstycke och ger
autorisation åt en
process som slutar i
kaotiska revolter och
anarki. Skaffa dig
kunskap, läs detta
mycket informativa
häfte.

35:- + porto

Orderadress: Pilgrim Musik & Media, Welandergatan 26, 416 56 Göteborg, tel: 031-84 24 34

VI BEHÖVER...

fortsättning från sidan 4

Där upplevs behovet av frälsning li-
tet, och där saknas ett verkligt kris-
medvetande. Man sysslar med frågor
som om det skulle gälla det viktigaste
på jorden, t ex det som kallas för låg-
konjunktur. Vad är det för värden vi
håller på att förlora? Det tycks inte va-
ra möjligt för den stackars människan
att inse att det trygghetsnät, som hon
skapat håller på att brista. Förfallet,
upplösningen och sönderfallet existerar
över hela världen, utan att vi har
förmågan att dra de rätta slutsatserna
av det som sker.

Så snart man börjar stympla kristus-
bilden, redigera och modernisera
Kristus, och göra honom oförarglig
och välanpassad till välfärd och eko-
nomiska system eller politiska idéer,
då går kraften förlorad. Det blir
istället en konkurrens om taburetter,
makt, medel och resurser istället för
en kraftfull och överbevisande predi-
kan om korset.

Det är korset som är den hävstångs-
arm som kan lyfta människan upp ur
träsket, upp ur döden och förgängel-
sens vålden och in i gemenskapen
med Gud.

Det kan låta naivt och idiotiskt att
presentera korsets evangelium som
ett medel emot det som sker i exem-
pelvis Irak och länderna däromkring,
och det som sker på andra platser på
jorden. Men det är ett faktum, här lig-
ger lösningen.

Regeringschefer och andra maktha-

vare borde skyndsamt vända sig dit
där hjälpen finns.

I öst och väst, syd och nord ropas ut
ett och samma budskap; vi behöver
en frälsare!

Så här säger Hebréerbrevet till de
trötta kristna med reträttplaner: "Je-
sus Kristus är densamme, igår och
idag så och i evighet." En sådan pro-
klamation så rak och entydig.

Fädernas Jesus formade fädernas
liv och åstadkom oerhörda resultat
som deras egen historia bär vittnes-
börd om. Vad innebär det för vår tid
med avseende på vår uppgift?

Det spränger våra gränser och
öppnar dörrarna in i en ny
oändlig värld, med rika möj-
ligheter för den enskilde
kristne att bevaras i ett sant tro-
hetsförhållande till honom och bli en
sann budbärare i sin egen samtid.

Jesus Kristus är densamme, där lig-
ger själva grundorsaken till att för-
samlingen inte behöver bli uppslukad
av tidsandan, utan bevarar sin
identitet och förökar sin kraft.

Ska man bli en erövrande kristen,
då måste det stå klart att detta sker
genom intensiv kamp. Inte en skugg-
boxning med inbillade fiender, utan
intensiv kamp mot fursten.

Det som är avgörande och viktigt är
det Gud har sagt. Kampen måste ut-
kämpas på den nivå där kampen ska
utföras och med de vapen Gud har
ställt till församlingens förfogande. Då
blir det seger.

Medvetenheten om vem Jesus är
bevarar människorna från att fångas,
och föras bort som segerbyte till avgu-
dar. Därför heter det; "Låten eder icke
vilseföras av allahanda främmande lä-
ror." Vi måste tillbaka till Golgata, till
korset, till uppståndelsen, predika det-
ta, leva i detta, men vi måste också ha
en levande vision som hjälper oss att
möta framtiden på ett rätt sätt och
framför allt med en hög beredskap. Ty
det står klart och tydligt; "Låtom oss
alltså gå ut till honom".

Det är frågan om att dras av Her-
ren Jesus Kristus, dras utanför lägret
till honom. Men det kan aldrig ske av
något yttre tvång. Det är ett frivilligt
ställningstagande och ett frivilligt av-
ståndstagande.

Någonting måste jag lämna för att
företräda mig med Herren Jesus Kristus.
Det är faktiskt ett generellt budskap
till alla. Bryt upp, gå ut ifrån religiösa
och profana läger.

Uppbrottet blir meningsfullt först,
då vi får se det i ett sant och rätt per-
spektiv, nämligen, "vi hava här ingen
varaktig stad, utan söka efter den till-
kommande staden". Det är helt
enormt! "Så låtom oss då genom ho-
nom alltid till Gud frambära ett lovets
offer, det är en frukt från läppar som
prisar hans namn".

Vad som är viktigt för oss är att hål-
la kristusbilden levande, ursprunglig
och ostympad, så att apostlarnas Je-
sus, förblir vår Jesus.

Radio MARANATA

Sändningstider:

STOCKHOLM

91.1MHz

•Månd—torsd

8⁰⁰—8³⁰

•Fred

19⁰⁰—19³⁰ (Arabiska)

19³⁰—20⁰⁰ (Spanska)

20⁰⁰—21⁰⁰

•Sönd

9⁰⁰—10⁰⁰

88MHz

•Sönd—torsd

8⁰⁰—9⁰⁰

•Månd

18⁰⁰—19⁰⁰

•Onsd

19⁰⁰—20⁰⁰

Sändningstider:

— ÖREBRO —

95,3MHz

•Tisd

20¹⁵—21¹⁵

•Torsd

20⁰⁰—21⁰⁰

•Lörd

20⁰⁰—21⁰⁰

nya

BIBEL- STUDIE- BAND

**PER ARNE
IMSEN**
undervisar

Bibelstudiebanden
kostar 35:- + porto

ENDRÄKTIGT TILLSAMMANS
(PS. 133)

.....del I KB 890.827

.....del II KB 890.903

RÖKELSEN—De heligas böner

.....KB10.401

KRISTI BRUD

.....KB 880.508

TRON, HOPPET, KÄRLEKEN

.....del I KB 900.211

.....del II KB 900.304

DET NYA FÖRBUNDET

.....KB 880.512

FRIKÖPT MED JESU BLOD

.....KB 880.501

KRISTEN GEMENSKAP

.....KB 880.214

RÄTTFÄRDIGHET FRÅN GUD

.....KB 890.215

KALLESENS HERRE
OCH HANS BUDSKAP

.....KB 900.121

DU SKALL ICKE DRÄPA
(om aborterna)

.....KB 900.128

FRIMODIG och STÅNDAKTIG

.....KB 901.028

DRAG NU VIDARE

.....KB 900.401

FÖRBUNDETS GUD

.....KB 901.021

KÖTT och ANDE

.....KB 900.318

Orderadress:

PILGRIM Musik & Media, Welanderg. 26,
416 56 Göteborg, tel 031- 84 24 34

BÄLLSTA TAXI

Tryggare kan väl ingen fara...

STOCKHOLM, best.nr.
08-28 25 22

GÖTEBORG, best.nr.
031-21 97 00

**NYTT TELEFONNUMMER
TILL BÄLLSTA MISSIONSCENTER**

08-627 55 55

POSTADRESSEN är fortfarande:

Box 20134, 161 02 BROMMA

BESÖKSADRESS: Bällstavägen 100, BROMMA (vid Solvalla)

Väckelsesånger från Bällsta Missionscenter

**MARANATA!
MARANATA!**

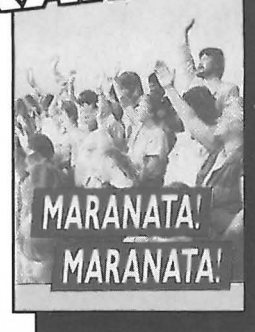
LIVE!

SIDA A:

- MARANATA, MARANATA!
- SE, DAGEN KOMMER
- DET VAR NÅDE, JA, NÅDE
- BORTOM MÅNEN
- FÖRUNDRAD JAG HÖR
- ORDET OM KORSET

SIDA B:

- UNDERJUBELSÅNG
- JESUS HAR FRÄLST MIN SJÄL
- ET HERLIG LIV
- DEN SOM VINNAR
- HIMLENS KONUNG
- SÅSOM HJORTEN TRÄNGTAR

Orderadress: **PILGRIM Musik & Media, Welanderg. 26, 416 56 Göteborg. Tel: 031 - 84 24 34**

**"Låt
Kristi ord rikligen
bo ibland er!"**

• **BIBELSTUDIER** • **VÄCKELSEMÖTEN** • **RADIOPROGRAM** •

MARS

APRIL

MAJ

JUNI

MÅNADENS KASSETT

(15:85 per band + porto)

Ett aktuellt bibelstudium, väckelsemöte eller radioprogram till Dig varje månad för endast 15:85 + porto.

En bibelstudiekassett kostar normalt 35 kr + porto. Prenumerationspriset är tillsvidare 250:–/år, med porto (dvs 230:– i rabatt).

Anmäl dig IDAG, genom att fylla i talongen, och sända den till nedanstående adress.

☐ **JA**, jag vill prenumerera på Månadens kassett och betalar när inbetalningskortet kommer (250:–/år, porto ingår).

NEJ, jag vill inte prenumerera, men sänd mig:

☐ **MARS**–kassetten (35:–st) ☐ **APRIL**–kassetten (35:–st)

☐ **MAJ**–kassetten (35:–st) ☐ **JUNI**–kassetten (35:–st)

Porto tillkommer

Namn:

Adress:

Postadress:

Tel:

Orderadress:

**PILGRIM Musik & Media, Welandergatan 26,
416 56 Göteborg, Tel 031-84 24 34**

KONFERENS-och TÄLTMÖTES- GUIDE

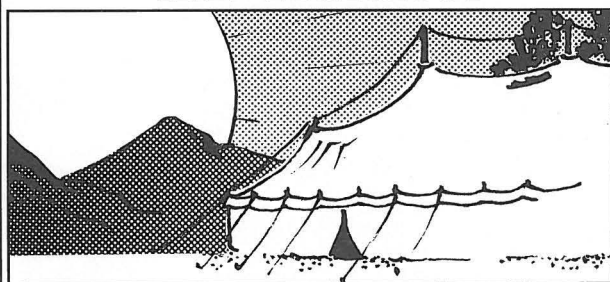
STOCKHOLM

i pingst 18 – 20 maj

Bällstav. 100.

För inf. 08–627 55 55

***Ett ögonblick
av nåd...***

GÖTEBORG

TÄLTMöten 1 – 9 juni

På Heden.

För inf. 031– 84 24 34

- ✓ **LJUNGSBRO i midsommar. 21 – 23 juni**
15 km norr om Linköping. För inf tel 013–681 61
- ✓ **HASSLÖ 26 juni – 7 juli**
Tältet vid Hallarna. För inf tel 0455–320 16
- ✓ **LATORP 13 – 21 juli** (sommarkonferensen)
Humlegården, 13 km väster om Örebro. För inf tel 019–964 72
- ✓ **FALKÖPING 27 juli – 4 aug**
Tältet vid grusplanen, Odenhallen. För inf tel 031–84 24 34
- ✓ **TROLLHÄTTAN 24 aug – 1 sep**
Tältet vid Lantmannav. i Kronogården. För inf tel 031–84 24 34
- ✓ **STOCKHOLM 31 aug – 15 sep**
Tältet vid Bällsta Missionscenter. För inf tel 08–627 55 55

E • n • d • a chansen

Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu på det yttersta av denna tid talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen.

Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han – sedan han hade utfört en rening från synderna – satt sig på Majestätets högra sida i höjden.

Och han har blivit så mycket större än änglarna, som det namn han har ärvt är förmer än deras." (Hebr. 1:1–4)

Det här tycker jag är en fantastisk sammanfattning. Det handlar om att vi kan få frälsning. Gud har talat genom profeterna, men sen har han också sänt sin son. Det är underbart. "Han är arvinge av allt och genom honom har han skapat världen." Jesus är Guds ord personifierat, och han som har skapat allting, han har makt att skapa nytt liv i dig och mig. Det behöver vi. Han skall också skapa nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor. Det är den framtid som väntar oss som tror. Vi har allt vårt hopp i honom.

Han har kommit till jorden, tagit vår skuld på sig för att vi skulle bli frälsta. Han har utfört frälsningsverket.

Det är så underbart och det enda vi har att trygga oss till. Ingen av oss klarar av att leva upp till de rättfärdighetskrav som vi ställer på andra, eller på oss själva. Vi har kanske väldigt goda ambitioner och intentioner, men vi kan inte leva upp till dem. Vi är människor, vi är svaga och faller på den ena eller andra punkten. Vi kan kanske i och för sig peka på olika omständigheter varför vi gör det, men enda chansen för oss är att vi blir frälsta. Och hur blir vi frälsta då? Jo, genom tron på Jesus Kristus.

Det var så att Gud hade gett oss en lag som vi skulle följa, men ingen klarar av att leva upp till den. Gud sände sin son Jesus, han uppfyllde lagen för oss, och nu beror vår frälsning inte på

att uppfylla en massa regler och lagar, utan att tro på Jesus. Då förvandlar han våra liv, så att vi kan vandra som han vill.

Det handlar om en överlåtelse dagligen, att vandra i umgängelse med Jesus. Då har vi ju församlingen som en hjälp, den är nödvändig som ett hem, familj, där man får växa upp tillsammans, ta ansvar och komma i tjänst för Gud.

Det här är otroligt, vi har mycket att lära och mycket att ta emot av Gud. Men det viktigaste är först och främst att vi nu fått höra att det finns frälsning att få, och därför har vi ingen ursäkt en dag, när vi kommer att stå inför tronen.

Gud talar till alla människor – på ett eller annat sätt.

Vi har ett samvete och vi kan också se Gud i naturen, det står i bibeln. Vi har hans ord, givet till oss, och det finns ingen egentlig ursäkt – nu har vi fått höra att Jesus är vägen till Gud. Nu gäller det att vi tar vara på det här ordet. Var och en personligen.

Det finns många religioner, många goda tankar, idéer och filosofier här i

världen, och många olika försök att nå Gud. Men här är det Gud som sträcker sig efter människan. På det sättet kan han lyfta människan upp. Det handlar om vägen till Gud.

Vad är vägen till Gud? Hur når vi Gud. Vad ska vi göra? Alla människor har de här frågorna inom sig. Vi vet ju att det handlar om evigheten. Det är bara Jesus som är vägen till Gud. Det fungerar – det har vi och många, många andra prövat. Jesus lever fortfarande, vi vet att han verkar i och genom oss dagligen. Därför är vi uppståndelsevittnen, vi vet att han segrat över syndens konsekvenser – döden. Därför har vi vårt hopp i honom.

Gud välsigne dig att ta emot Jesus till frälsning och förnyelse, att vandra vidare, på den här vägen, att inte ge upp. Jesus kommer mycket snart!

Text:
**AGNETA
ORELLANA
Stockholm**

DEN GUD SOM SVARAR MED ELD

CHRISTINA IMSEN,
Göteborg

Se frimodigt uppåt emot himmelen
När på altaret ditt offer du lagt.
Ty sin eld Gud sända vill på nytt igen
som han sagt.

Kör:

Himmelen skall öppnas, himmelen ge svar,
Ty Elia Gud är den han var
Bida blott, var stilla
Ty din bön han hör,
Den Gud som svarar med eld.

Guldet skall utvinnas, slagget skiljas bort.
Elden måste pröva, det livsverk som var vårt.
Tills sin egen avbild, där han skåda
kan i vårt liv.

O, låt elden brinna Gud idag vi ber.
Helig eld förtärande och het.
Som det frusna smälter, värmer och ger ljus,
kraft och liv.

Tillfullo betalt

När i Guds åsyn jag rannsakad var
Uppenbar var den skuld som jag bar.
Men Guds Son utan synd
Törnekrönt av korset tyngd
Erlagt priset tillfullo med sitt blod.

Kör:

Jag är friköpt med Gudslammets blod
Fri från synd, fri att leva jag är
I den akt synden stod
Står nu skrivet med hans blod
"Allt försonat, ty Jesus straffet tog."

Vid Guds domstol när domen jag fått
Dömd att skörda den sådd som jag sått
Då i Jesus Guds Son
Fann jag frälsning för min själ
Jag är friköpt med Gudslammets blod.

Svensk text: Per Arne Imsen

Det är vi
som gör
**MIDNATTS-
ROPET**

CHEFRED
och
ANSVARIG
UTGIVARE:

Finn Arne
Imsen
REDAKTION
och
LAYOUT:

Per Arne
Imsen

Ulla
Näsholm

Stina
Fridolfsson

Irene
Dahlberg

AnnaKatrin
Gustafsson

Mikael
Eliasson

Anita
Eriksen

Adress: Box 20134, 161 02 Bromma, tel: 08 - 627 55 55 • Postgiro: 488465 - 8 • Ut kommer med 6 nummer om året • Prenumeration är gratis. Möjlighet finns att stödprenumerera 250,-/år (eller mer) • Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett • Redaktionen tar tackamt emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc. • Tryck: Jekka Offset, Bromma 1991.
Stora bilden: Den kristna rockgruppen Guardian i Scandinavium, Göteborg. Foto: Per Arne Imsen. Carola/ELI, Kristin Nyman, Laila/Dagen, Arne Hyckenberg.

Jag önskar ☐ Få Midnattsropet GRATIS tillsänt

☐ Ändra min adress

☐ Stödprenumerera med kr
(Inbetalas på postgiro 48 64 65 - 8)

Ny adress (vid adressförändring):

Namn: _____

Namn: _____

Bostad: _____

Bostad: _____

Postnr: _____

Postnr: _____

Adress: _____

Adress: _____

Tel: _____

Tel: _____

Sänd kupongen till MIDNATTSROPET, Box 20134, 161 02 BROMMA